Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

19 päivänä syyskuuta 2019 *

Polkumyynti – Tiettyjen Kiinasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen viimeisteltyjen tai viimeistelemättömien tyssähitsauksessa käytettävien putkien liitososien tuonti – Lopullisten polkumyyntitullien käyttöön ottaminen – Normaaliarvo – Oikaisut – Ilmeinen arviointivirhe – Perusteluvelvollisuus

Asiassa T-228/17,

Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, kotipaikka Wenzhou (Kiina), edustajanaan asianajaja S. Hirsbrunner,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky ja E. Schmidt,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään B. Driessen ja H. Marcos Fraile,

väliintulijana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jolla vaaditaan kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen viimeisteltyjen tai viimeistelemättömien tyssähitsauksessa käytettävien putkien liitososien tuonnissa 26.1.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/141 (EUVL 2017, L 22, s. 14),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (esittelevä tuomari) ja I. Reine,

kirjaaja: hallintovirkamies F. Oller,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 22.1.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

I Asian tausta

1 Kantaja Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd on Kiinaan sijoittautunut yhtiö, joka valmistaa ja vie Euroopan unioniin ruostumattomasta teräksestä valmistettuja tyssähitsauksessa käytettävien putkien liitososia (jäljempänä putkien liitososat).

2 Asianomaista unionin tuotannonalaa edustava Defence Committee of the Stainless Steel Butt-welding Fittings Industry of the European Union teki 14.9.2015 valituksen, jonka johdosta Euroopan komissio julkaisi 29.10.2015 ilmoituksen tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen viimeisteltyjen tai viimeistelemättömien tyssähitsauksessa käytettävien putkenosien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL 2015, C 357, s. 5) polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51, oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22) (korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21)) mukaisesti. On palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan menettelysääntöjä katsotaan yleensä voitavan soveltaa sinä päivänä, jona ne tulevat voimaan (ks. tuomio 11.12.2012, komissio v. Espanja, C-610/10, EU:C:2012:781, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Sitä vastoin aineellisia oikeussääntöjä on tulkittava siten, että niitä sovelletaan ennen voimaantuloa lopullisiksi tulleisiin tilanteisiin ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden sanamuodosta, tarkoituksesta tai systematiikasta käy selvästi ilmi, että niille on annettava tällainen vaikutus (tuomio 12.11.1981, Meridionale Industria Salumi ym., 212/80–217/80, EU:C:1981:270, 9 kohta ja tuomio 11.12.2008, komissio v. Freistaat Sachsen, C-334/07 P, EU:C:2008:709, 44 kohta). Aineellisten oikeussääntöjen osalta jäljempänä on siis viitattava asetukseen N:o 1225/2009 ja menettelysääntöjen osalta asetukseen N:o 1225/2009 tai asetukseen 2016/1036 sen mukaan, mikä on asianomaisen menettelyn päättymispäivä.

3 Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi ajanjakson 1.10.2014–30.9.2015 (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien seikkojen tarkastelu kattoi ajanjakson 1.1.2012–30.9.2015 (jäljempänä tarkastelujakso).

4 Kiinan metallien, mineraalien ja kemikaalien tuojien ja viejien kauppakamari (jäljempänä CCCMC) edusti erinäisiä kiinalaisia putkien liitososien valmistajia komissiossa käydyssä menettelyssä.

5 Kantajan toimitiloihin tehtiin tarkastus asetuksen N:o 1225/2009 16 artiklan (joka on korvattu asetuksen 2016/1036 16 artiklalla) mukaisesti.

6 Kantaja ei ole vaatinut, että se katsottaisiin markkinatalousolosuhteissa toimivaksi yhtiöksi asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan (joka on korvattu asetuksen 2016/1036 2 artiklan 7 kohdan b alakohdalla) mukaisesti.

7 CCCMC esitti huomautuksensa alustavista päätelmistä 25.7.2016. Se pyysi komissiota antamaan kaikki unionin tuotannonalaa koskevat tiedot, jotka komissiolla oli hallussaan alustavien päätelmien antamisen aikaan.

8 Komissio ilmoitti lopulliset päätelmänsä 27.10.2016 ja asetti huomautusten esittämisen määräajaksi 16.11.2016. Se ilmoitti päätelmissään päätöksestään käyttää Taiwania vertailumaana, jonka perusteella Kiinan kansantasavallan vientiä harjoittaville tuottajille vahvistettaisiin normaaliarvo.

9 CCCMC ja kantaja esittivät huomautuksensa lopullisista päätelmistä 16.11.2016. Kantajan mukaan huomautusten esittämiselle asetettu määräaika oli liian lyhyt, kun huomioon otetaan, että lopullisissa päätelmissä tuotiin ensimmäisen kerran esille erinäisiä merkittäviä tietoja. CCCMC pyysi komissiolta kuulemista. Komissio ehdotti kuulemistilaisuuden järjestämiselle ajankohtaa, jonka CCCMC katsoi olevan liian pian ottaen huomioon asianomaisten henkilöiden Brysseliin (Belgia) saapumista varten tarvittavat muodollisuudet, joten kuulemista ei pidetty.

10 Muutamien menettelyn osapuolten esitettyä huomautuksensa komissio ilmoitti 25.11.2016 tarkistetut lopulliset päätelmänsä, joihin sisältyi lisätietoja, ja asetti huomautusten esittämisen määräajaksi 29.11.2016. CCCMC pyysi kyseisen määräajan pidentämistä. Pyyntöön ei suostuttu, joten CCCMC esitti huomautuksensa asetetussa määräajassa.

11 Komissio antoi 26.1.2017 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/141 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen viimeisteltyjen tai viimeistelemättömien tyssähitsauksessa käytettävien putkien liitososien tuonnissa (EUVL 2017, L 22, s. 14; jäljempänä riidanalainen asetus).

12 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan mukaan kantajan osalta käyttöön otettu polkumyyntitulli oli 48,9 prosenttia.

II Oikeudenkäyntimenettely sekä asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset

13 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.4.2017 jättämällään kannekirjelmällä.

14 Kantajan 27.4.2017 ja 13.10.2017 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 66 artiklan perusteella esittämien vaatimusten johdosta erinäisten komissiossa käydyssä menettelyssä yhteistyössä toimineiden tuottajien nimet sekä maininta kantajan esittämästä todisteesta on jätetty pois tästä tuomiosta.

15 Euroopan unionin neuvosto jätti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.6.2017 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia ainoastaan kantajan viidennen kanneperusteen osalta.

16 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi neuvoston väliintulohakemuksen 27.7.2017 antamallaan päätöksellä.

17 Unionin yleinen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti 6.11.2018 esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa suullisen käsittelyn ja kehotti työjärjestyksen 89 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena kantajaa esittämään todisteita siitä, että CCCMC oli edustanut kantajaa komissiossa. Kantaja noudatti unionin yleisen tuomioistuimen kehotusta asetetussa määräajassa.

18 Vastauksena väitteisiin ja todisteisiin, jotka kantaja on esittänyt edellä 17 kohdassa mainitun prosessinjohtotoimen johdosta, komissio on esittänyt istunnossa todisteita, joilla se pyrkii osoittamaan, ettei CCCMC edustanut kantajaa komissiossa.

19 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen asetuksen kantajaa koskevilta osin

– velvoittaa komission ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta

– toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen perusteettomana

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudellinen arviointi

22 Vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen komissio on ilmoittanut luopuvansa vaatimuksestaan, joka koskee kanteen tutkimatta jättämistä, ja tämä on otettava huomioon.

23 Kantaja esittää kanteensa tueksi viisi kanneperustetta. Ensimmäinen kanneperuste koskee ilmeistä arviointivirhettä, näytön puolueettoman arvioinnin puuttumista, kantajaan kohdistuvaa liiallista todistustaakkaa, kantajan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamista ja keskinäisen vaihdettavuuden määrittämiseen liittyvien komission perustelujen riittämättömyyttä. Toinen kanneperuste koskee ilmeistä arviointivirhettä ja normaaliarvon oikaisuun liittyvien perustelujen riittämättömyyttä. Kolmas kanneperuste koskee ilmeistä arviointivirhettä ja vallan väärinkäyttöä tarkastelujakson määrittämisessä. Neljäs kanneperuste koskee hyvän hallinnon ja avoimuuden periaatteiden noudattamatta jättämistä sekä puolustautumisoikeuksien loukkaamista. Viides kanneperuste koskee ilmeistä arviointivirhettä sovellettaessa muille kuin markkinatalousmaille tarkoitettua kohtelua. Johdonmukaisuussyistä unionin yleinen tuomioistuin tarkastelee viidettä kanneperustetta ennen toista kanneperustetta. Kysymystä siitä, onko komission ollut lainmukaista käyttää muiden kuin markkinatalousmaiden kohdalla sovellettavaa normaaliarvon laskentamenetelmää, on nimittäin käsiteltävä ennen toisen kanneperusteen yhteydessä tarkasteltavaa kysymystä, joka koskee komission kieltäytymistä käyttämästä kyseisen normaaliarvon laskennassa tietoja Kiinan markkinoilta.

A Asiakysymys

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä, puolueettomuuden puuttumista näytön arvioinnissa, kantajaan kohdistuvaa liiallista todistustaakkaa, kantajan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamista ja ASME/ANSI- ja EN/DIN-standardien mukaisesti valmistettujen putkien liitososien keskinäisen vaihdettavuuden määrittämiseen liittyvien perustelujen riittämättömyyttä

24 Tarkasteltavan kanneperusteen yhteydessä on tutkittava ensin toinen väite, joka koskee kantajan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamista, ja sitten on tutkittava yhteisesti ensimmäinen, kolmas ja neljäs väite, jotka koskevat ilmeistä arviointivirhettä, puolueettomuuden puuttumista näytön arvioinnissa ja kantajaan kohdistuvaa liiallista todistustaakkaa; lopuksi on tutkittava viides väite, joka koskee riittämättömiä perusteluja.

a) Ensimmäisen kanneperusteen kohde

25 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 47 perustelukappaleen mukaan kyseisen tutkimuksen kohteena ovat olleet ”Kiinasta ja Taiwanista peräisin olevat tyssähitsauksessa käytettävät putkien liitososat, jotka on valmistettu austeniittisista ruostumattomista teräslajeista ja jotka vastaavat AISI-tyyppejä 304, 304L, 316, 316L, 316Ti, 321 ja 321H ja niitä vastaavia tyyppejä muissa standardeissa; liitososien suurin ulkoläpimitta on enintään 406,4 millimetriä, seinämän paksuus on enintään 16 millimetriä, niiden karheus on vähintään 0,8 mikrometriä” ja ”tuote luokitellaan CN-koodeihin ex 7307 23 10 ja ex 7307 23 90”. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 48 perustelukappaleesta ilmenee, että ”tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistetaan pääasiassa putkia leikkaamalla ja muotoilemalla”, että ”tuotetta käytetään ruostumattomasta teräksestä valmistettujen putkien liitoksissa” ja että ”sitä on eri muotoisina, kuten kulma-, kavennus-, T- ja kärkikappaleina”.

26 Ensimmäisessä kanneperusteessa esitetyt kantajan argumentit voidaan jakaa viideksi väitteeksi. Ensimmäisen väitteen mukaan komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen todetessaan ASME/ANSI-standardin mukaisesti valmistettujen ja EN/DIN-standardin mukaisesti valmistettujen putkien liitososien olevan vaihdettavissa keskenään. Toisen väitteen mukaan komissio on loukannut väitetysti kantajan puolustautumisoikeuksia niiden huomautusten osalta, jotka kantaja olisi halunnut esittää polkumyynnin vastaisen menettelyn aikana ja jotka koskevat kahden edellä mainitun standardin mukaisesti valmistettujen liitososien keskinäistä vaihdettavuutta. Kolmas väite koskee komission väitettyä puolueettomuuden puuttumista kahden edellä mainitun standardin mukaisesti valmistettujen liitososien keskinäiseen vaihdettavuuteen liittyvän näytön arvioinnissa. Neljännen väitteen mukaan komissio on asettanut kantajalle liiallisen todistustaakan keskinäisen vaihdettavuuden osalta. Viidennen väitteen mukaan tämän keskinäisen vaihdettavuuden määrittämiseen liittyvät komission perustelut ovat riittämättömät.

27 Kantaja täsmentää vastauskirjelmässä vastauksena vastinekirjelmässä esitettyihin väitteisiin, ettei sen ensimmäisellä kanneperusteella pyritä kiistämään riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 47 ja 48 perustelukappaleessa annettua tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää. Kantajan mukaan ensimmäinen kanneperuste koskee sen analyysin pätevyyttä, jonka komissio esittää tarkastellessaan polkumyynnin kohteena unionissa olevien tuotteiden vaikutuksia määrittääkseen vahingon ja syy-yhteyden. Kantajan mukaan sen väitteet, jotka koskevat ilmeistä arviointivirhettä, puolueettomuuden puuttumista näytön arvioinnissa, kantajan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamista ja keskinäisen vaihdettavuuden määrittämiseen liittyvien perustelujen riittämättömyyttä, kohdistuvat sen tavan pätevyyteen, jolla komissio on arvioinut polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksia unionin tuotannonalaan vahingon ja syy-yhteyden osoittamiseksi. Kantajan mukaan unionin tuottajat valmistavat lähes yksinomaan EN/DIN-standardin mukaisia putkien liitososia ja kiinalaiset tuottajat lähes yksinomaan ASME/ANSI-standardin mukaisia putkien liitososia. Koska unioniin tuodut, Kiinasta peräisin olevat ASME/ANSI-standardin mukaiset putkien liitososat eivät ole olennaisilta osin vaihdettavissa unionin tuottajien useimmiten valmistamien EN/DIN-standardia vastaavien tuotteiden kanssa, komissio ei voi päätellä objektiivisesti ja perustellusti, että kyseisestä tuonnista aiheutuu merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

28 Komissio on väittänyt istunnossa unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen vastatessaan, että edellä 27 kohdassa esille otettuja kantajan väitteitä on pidettävä uutena kanneperusteena, koska kantaja ei kyseenalaista komission tekemää vahingon arviointia kannekirjelmään sisältyvän ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämässään päättelyssä.

29 Tässä yhteydessä on korostettava, että edellä 27 kohdassa mainitulla perustelullaan kantaja vastaa komission vastinekirjelmässä esittämiin argumentteihin, jotka koskevat kantajaan kohdistuvia vaatimuksia tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän osalta, tarkentaen näin kannekirjelmään sisältyneitä perusteluja. Kantaja nimittäin arvostelee kannekirjelmässä komission esittämää arviointia

EN/DIN- ja ASME/ANSI-standardin keskinäisestä vaihdettavuudesta. Kantaja täsmentää vastauskirjelmässään, että kyseisillä väitteillä pyrittiin kyseenalaistamaan komission tekemä vahingon arviointi. Tätä tarkentamista ei siis pidä katsoa uudeksi kanneperusteeksi.

b) Toinen väite, joka koskee kantajan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamista molempien standardien keskinäisen vaihdettavuuden määrittämisen yhteydessä

30 Kantaja esittää toisessa väitteessään, että komissio on loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia, koska komissio oli ottanut CCCMC:n huomautukset, joiden mukaan keskinäistä vaihdettavuutta ei ollut, huomioon vasta 25.11.2016 ilmoitettujen lisätietojen yhteydessä, muttei menettelyn aiemmissa vaiheissa. Kantaja lisää, että komissio vahvisti kahden ja puolen arkipäivän määräajan tarkistettuja lopullisia päätelmiä koskevien huomautusten esittämiselle ja näin lyhyt määräaika esti kantajaa esittämästä perusteellisia huomautuksia lisätiedoista. Kantaja tuo esille, että vaikka asetuksen 2016/1036 20 artiklan 5 kohdan perusteella huomautusten esittämisen määräaika voidaan asettaa kymmentä päivää lyhemmäksi, komission olisi pitänyt asettaa pidempi määräaika. Lisäksi kantaja tuo esille, että valittajan kuuleminen oli pidetty seuraavana päivänä siitä päivästä, jona komission asettama määräaika 25.11.2016 ilmoitettuja tarkistettuja lopullisia päätelmiä koskevien huomautusten esittämiselle päättyi. Kantaja tuo tässä yhteydessä esille, että CCCMC pyysi tarkistettuja lopullisia päätelmiä koskevien huomautusten esittämiselle asetetun määräajan pidentämistä, mutta komissio ei ollut tähän suostunut. Kantaja katsoo, että sitä on syrjitty tässä yhteydessä, koska CCCMC edusti sitä komissiossa käydyssä menettelyssä.

31 Komissio painottaa, että CCCMC oli toiminut komissiossa kyseisessä menettelyssä, ei kantaja. Komissio katsoo tämän perusteella, ettei kantaja voi vedota puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen. Komissio muistuttaa tässä yhteydessä, että unionin yleisen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan subjektiivisen oikeuden loukkaamiseen voi vedota ainoastaan henkilö, jonka oikeutta on väitetysti loukattu, eikä kolmas osapuoli (tuomio 1.7.2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. komissio, T-62/08, EU:T:2010:268, 186 kohta; tuomio 26.10.2010, CNOP ja CCG v. komissio, T-23/09, EU:T:2010:452, 45 kohta ja tuomio 12.5.2011, Région Nord-Pas-de-Calais ja Communauté d'agglomération du Douaisis v. komissio, T-267/08 ja T-279/08, EU:T:2011:209, 77 kohta).

32 Kantaja on esittänyt vastauksena edellä 17 kohdassa mainittuun unionin yleisen tuomioistuimen prosessinjohtotoimena esittämään kysymykseen väitteitä ja todisteita, joilla se pyrkii osoittamaan, että CCCMC oli edustanut sitä komissiossa.

33 Ensinnäkin kantaja korostaa, että CCCMC toi komissiossa esittämissä alustavissa huomautuksissaan esille edustavansa erinäisiä kyseisen tuotteen vientiä harjoittavia tuottajia. Toiseksi kantaja väittää CCCMC:n esittäneen komissiossa kantajaa koskevia luottamuksellisia tietoja, joita CCCMC ei olisi voinut saada ilman kantajan suostumusta. Kolmanneksi kantaja on esittänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa tiedotteen, jonka CCCMC oli osoittanut 28.10.2015 kaikille yrityksille, joita Kiinasta peräisin oleviin ruostumattomista teräslajeista valmistettuihin putkiin liittyvän polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittaminen koski. Vaikka tiedotteen vastaanottajia ei ole vahvistettu, tiedotteesta ilmenee, että CCCMC ilmoitti ”kaikille yrityksille”, joita polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittaminen koski, että kolme yritystä, joista yksi oli kantaja, oli ilmaissut haluavansa osallistua polkumyynnin vastaiseen menettelyyn, ja nimesi asianajotoimiston huolehtimaan näiden edustuksesta komissiossa. Kyseisestä tiedotteesta käy lisäksi ilmi, että edustussopimus oli tehtävä erikseen jokaisen yrityksen ja asianajotoimiston välillä.

34 Tässä yhteydessä on tuotava ensinnäkin esille, ettei CCCMC ole täsmentänyt alustavissa huomautuksissaan, mitä yrityksiä se edusti. Toiseksi on korostettava, ettei kantaja ole täsmentänyt, mitä sitä koskevia luottamuksellisia tietoja CCCMC olisi esittänyt. Kolmanneksi on huomautettava, että 28.10.2015 päivätyssä CCCMC:n tiedotteessa ei sanota, että CCCMC oli päättänyt edustaa itse tiettyjä yrityksiä komissiossa, vaan että kolme yritystä oli päättänyt osallistua polkumyynnin vastaiseen

menettelyyn ja antaa erään asianajotoimiston edustaa niitä komissiossa. Kyseisestä tiedotteesta ei siis ilmene, että CCCMC toimi kyseisten kolmen yrityksen nimissä komissiossa käydyssä menettelyssä. Kyseinen asiakirja ei siis osoita, että CCCMC oli edustanut kantajaa kyseisessä menettelyssä.

35 Lisäksi on tuotava esille, kuten edellä 18 kohdassa korostetaan, että komissio on esittänyt istunnossa vastauksena kantajan esittämiin väitteisiin ja asiakirjoihin väitteitä ja asiakirjoja, joilla se pyrkii osoittamaan, ettei CCCMC edustanut kantajaa komissiossa. Komissio on esittänyt ensinnäkin otteen polkumyynnin vastaisesta kyselylomakkeesta, jonka se oli osoittanut kantajalle ja jossa kantajalta oli kysytty, onko se CCCMC:n jäsen. Kantaja oli vastannut olevansa Wenzhou Pipe Fittings Association -nimisen yhdistyksen jäsen. Komission mukaan tästä vastauksesta ilmenee, ettei kantaja ole CCCMC:n jäsen. Toiseksi komissio on esittänyt CCCMC:n eräälle asianajajalle antaman valtuutuksen toimia komissiossa. Komissio väittää, että tässä valtuutuksessa mainitaan vain CCCMC eikä sitä voida pitää todisteena kantajan edustamisesta.

36 Edellä esitetyn perusteella kantaja ei ole osoittanut, kuten komissio väittää, että CCCMC olisi toiminut kantajan nimissä komissiossa käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan menettelyn aikana. Kantaja ei siis voi vedota CCCMC:n puolustautumisoikeuksiin unionin yleisessä tuomioistuimessa (ks. vastaavasti tuomio 1.7.2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni v. komissio, T-62/08, EU:T:2010:268, 186 kohta; tuomio 26.10.2010, CNOP ja CCG v. komissio, T-23/09, EU:T:2010:452, 45 kohta ja tuomio 12.5.2011, Région Nord-Pas-de-Calais ja Communauté d'agglomération du Douaisis v. komissio, T-267/08 ja T-279/08, EU:T:2011:209, 77 kohta).

37 Kantaja voi sen sijaan vedota oikeuteensa tulla kuulluksi sillä perusteella, että on itse osallistunut hallinnolliseen menettelyyn. Kantaja moittii komissiota olennaisin osin siitä, että komissio oli ilmoittanut molempien standardien keskinäistä vaihdettavuutta koskevat päätelmänsä vasta tarkistetuissa lopullisissa päätelmissä ja että se antoi kantajalle vain kaksi ja puoli arkipäivää aikaa esittää huomautuksia.

38 Tässä yhteydessä on tuottava esille, ettei kantaja ole esittänyt huomautuksia tarkistetuista lopullisista päätelmistä eikä pyytänyt pidentämään kyseisten huomautusten esittämiselle asetettua määräaikaa. Huomautukset ja määräajan pidentämistä koskeva pyyntö, joihin kantaja vetoaa unionin yleisessä tuomioistuimessa, ovat molemmat CCCMC:stä johtuvia toimia, eikä CCCMC:n ole osoitettu toimineen kantajan nimissä, kuten edellä 36 kohdasta ilmenee.

39 Lisäksi on huomautettava, että komission asettamassa huomautusten esittämisen määräajassa sovelletaan asetusta 2016/1036, joka oli voimassa tarkistettujen lopullisten päätelmien ilmoittamisen ajankohtana 25.11.2016. Kyseisen asetuksen 20 artiklan 5 kohdan mukaan huomautusten esittämiselle voidaan vahvistaa kymmentä päivää ”lyhempi määräaika – –, jos on tehtävä täydentävä lopullinen ilmoittaminen”. Antaessaan kantajalle mahdollisuuden esittää huomautuksensa viimeistään 29.11.2016 komissio ei ole jättänyt noudattamatta menettelysäännöistä annettuja säännöksiä, joita noudattaen osapuolia kuullaan tarkistetuista lopullisista päätelmistä.

40 Kantaja ei ole esittänyt todisteita, jotka osoittaisivat, ettei se ole pystynyt esittämään asianmukaisesti näkemystään tarkistettuihin lopullisiin päätelmiin sisältyneistä uusista tiedoista.

41 Edellä esitetyn perusteella on todettava, ettei kantajan kuulluksi tulemista koskevaa oikeutta ole loukattu.

42 Kantajan toinen väite on siis samalla kertaa sekä jätettävä tutkimatta että hylättävä perusteettomana.

c) Ensimmäinen, kolmas ja neljäs väite, jotka koskevat ilmeistä arviointivirhettä, puolueettomuuden puutetta näytön arvioinnissa ja kantajaan kohdistuvaa liiallista todistustaakkaa ASME/ANSI- ja EN/DIN-standardin mukaisesti valmistettujen putkien liitososien keskinäisen vaihdettavuuden määrittämisen yhteydessä

1) Vastauskirjelmän tiettyjen liitteiden tutkittavaksi ottaminen

43 Kantaja on liittänyt vastauskirjelmäänsä useita liitteitä, joilla se pyrkii tukemaan argumenttejaan, joiden mukaan ASME/ANSI- ja EN/DIN-standardin mukaisesti valmistettujen putkien liitososien lämpökäsittelyt poikkeavat toisistaan, minkä johdosta sen on perusteltua väittää, etteivät kyseisten standardien mukaisesti valmistetut liitososat ole vaihdettavissa keskenään.

44 Kantaja tuo esille vastauskirjelmässään ja sittemmin myös vastatessaan unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen esittäneensä kyseiset liitteet vastauskirjelmässä vastatakseen erinäisiin väitteisiin, joita komissio esittää vastinekirjelmässä.

45 Tässä yhteydessä on muistettava, että työjärjestyksen 85 artiklan 1 kohdassa määrätty prekluusiosääntö ei koske vastanäytön esittämistä ja näytön täydentämistä vastapuolen esittämän vastanäytön vuoksi (tuomio 13.12.2018, Post Bank Iran v. neuvosto, T-559/15, EU:T:2018:948, 75 kohta).

46 Käsiteltävässä asiassa on todettava aluksi, että kantaja käsittelee kannekirjelmässään sitä seikkaa, että erilaisten putkien liitososien lämpökäsittely riippuu siitä, onko liitososat valmistettu ASME/ANSI- vai EN/DIN-standardin mukaisesti. Sitten on tuotava esille, ettei komissio ole esittänyt vastineessaan vastanäyttöä tästä seikasta. Komissio ei myöskään kiistä vastineessaan esittämissään väitteissä sitä, että ASME/ANSI- ja EN/DIN-standardissa oli eroja lämpökäsittelyn osalta, vaan komissio pyrkii lähinnä suhteuttamaan tämän seikan käytännön merkityksen.

47 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että vastauskirjelmään liitetyillä liitteillä C.3, C.4 ja C.5 pyritään ainoastaan tukemaan väitettä, jonka kantaja oli esittänyt jo kannekirjelmässään, eikä niillä pyritä kiistämään komission vastineensa yhteydessä esittämää vastanäyttöä eikä myöskään vastineessa esitettyjä vastaväitteitä. Unionin yleinen tuomioistuin toteaa kuitenkin, ettei kantaja ole täsmentänyt kirjelmissään eikä istunnossa, mihin komission väitteisiin liitteillä pyrittiin vastaamaan.

48 Koska kantaja ei ole perustellut muilla tavoin liitteiden C.3, C.4 ja C.5 esittämistä vastauskirjelmän yhteydessä, on niiden esittämisen katsottava tapahtuneen myöhässä perusteettomasti, joten ne on jätettävä tutkimatta.

2) Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 54 perustelukappaletta koskevien kantajan väitteiden tutkittavaksi ottaminen

49 Ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä kantaja kiistää riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 54 perustelukappaleen, jonka mukaan ”tutkimuksessa ja sen unionin tuottajan kuulemisessa, jolla oli myös ulkoiseen jalostusmenettelyyn liittyvä järjestely, kävi ilmi, että EN/DIN- ja ASME/ANSI-standardien mukaisesti hyväksyttyjen tuotteiden fyysiset, tekniset ja kemialliset ominaisuudet [vastasivat] toisiaan”. Tässä yhteydessä kantaja korostaa, että kyseisessä kohdassa mainitun unionin tuottajan lausumat eivät koskeneet kyseisten kahden standardin keskinäistä vaihdettavuutta ja että kyseinen tuottaja oli lopettanut yhteistyön 27.1.2017 alkaen, mikä merkitsee sitä, ettei sen esittämiä tietoja ole tarkastettu. Kantaja korostaa kuitenkin, että keskinäistä vaihdettavuutta vastaan puhuneen unionin tuottajan tiedot oli tarkastettu paikan päällä tehdyillä tarkastuksilla.

50 Komissio tuo tässä yhteydessä esille, ettei kantajan väitteitä, joiden mukaan tuoja olisi ilmoittanut, ettei keskinäistä vaihdettavuutta ollut, voida hyväksyä, koska ne eivät sisältyneet kantajan kannekirjelmään, vaan ainoastaan liitteisiin.

51 Komissio huomauttaa, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, ettei kantaja voi viitata pelkästään liitteisiin unionin yleisessä tuomioistuimessa esitettyjen perustelujen tueksi, vaan kyseiset perustelut on mainittava kannekirjelmän tekstissä (tuomio 11.9.2014, MasterCard ym. v. komissio, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40 ja 41 kohta ja määräys 14.4.2016, Best-Lock (Europe) v. EUIPO, C-452/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:270, 14 kohta). On totta, että oikeuskäytännön mukaan sillä, että viitataan yleisluonteisesti muihin asiakirjoihin, vaikka ne olisivat kannekirjelmän liitteinä, ei voida korjata sitä, että kannekirjelmässä ei ole mainittu olennaisia oikeudellisia perusteita ja perusteluja, jotka siinä on työjärjestyksen 76 artiklan määräysten mukaan mainittava (ks. määräys 14.4.2016, Best-Lock (Europe) v. EUIPO, C-452/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:270, 14 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Käsiteltävässä asiassa on kuitenkin todettava, että kantajan esittämät perusteet, jotka koskivat kyseisten kahden standardin keskinäistä vaihdettavuutta vastaan puhuneen unionin tuottajan lausumia, sisältyvät olennaisin osin kannekirjelmän 37 kohtaan. Kyseiset väitteet on siis tutkittava.

3) Ensimmäisen, kolmannen ja neljännen väitteen asiasisältö

52 Ensimmäisessä väitteessään kantaja tuo esille, että komissio on tehnyt ilmeisen virheen katsoessaan, että ASME/ANSI-standardin mukaisesti valmistetut ja EN/DIN-standardin mukaisesti valmistetut putkien liitososat olisivat keskenään vaihdettavissa unionin markkinoilla. Komissio ei ole ottanut riittävällä tavalla huomioon kaikkia merkityksellisiä olosuhteita eikä arvioinut asiakirja-aineiston tietoja vaadittua huolellisuutta noudattaen.

53 Komissio kiistää kantajan väitteet.

54 Tässä yhteydessä on todettava, ettei kantajan ensimmäinen väite pidä paikkaansa. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 52 perustelukappaleesta käy nimittäin ilmi, että muutamat osapuolet väittivät komissiossa lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että ASME/ANSI-standardin mukaisesti valmistetut ja EN/DIN-standardin mukaisesti valmistetut putkien liitososat eivät ole teknisesti vaihdettavissa keskenään ja että EN/DIN-standardin mukaisesti valmistetut putkien liitososat oli jätettävä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Näiden huomautusten perään komissio toteaa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 53–58 perustelukappaleessa, että sekä unionin tuotannonala että kiinalaiset tuottajat valmistivat molempien standardien mukaisia liitososia; että molempien standardien mukaisesti valmistettujen liitososien fyysiset, tekniset ja kemialliset ominaisuudet vastasivat toisiaan, vaikka niissä saattoi olla pientä vaihtelua, ja että molemmat standardilajit kilpailivat keskenään standardin valinnasta päätettäessä ja jopa valinnan jälkeen niissä tapauksissa, joissa standardit olivat täysin päällekkäisiä.

55 Sitä vastoin riidanalaisesta asetuksesta ei käy mistään kohti ilmi komission todenneen, että molempien standardien mukaisesti valmistetut putkien liitososat olisivat vaihdettavissa keskenään. Komissio toteaa vain, että molempien standardien mukaisesti valmistettujen liitososien välillä oli usein huomattavia samankaltaisuuksia ja että standardit kilpailivat keskenään, minkä perusteella kumpaakaan standardia ei voinut jättää tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

56 Tämän perusteella kantajan ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämä ensimmäinen väite on hylättävä.

57 Ylimääräisenä huomautuksena on todettava, että siltä osin kuin kantajan kyseisen ensimmäisen väitteen olisi tulkittava viittaavan suppeasti ymmärretyn keskinäisen vaihdettavuuden sijaan komission toteamukseen, jonka mukaan molempien standardien mukaisesti valmistetut putkien liitososat ovat samankaltaisia tai toisiaan vastaavia ja kilpailevat keskenään, unionin yleinen tuomioistuin esittää jäljempänä esitetyt huomautukset.

58 Kantaja tuo ensinnäkin esille, että unionin tuottajat toimittavat lähes yksinomaan EN/DIN-standardin mukaisia putkien liitososia ja että kiinalaiset tuottajat toimittavat lähes yksinomaan ASME/ANSI-standardin mukaisia putkien liitososia.

59 Toiseksi kantaja korostaa, että polkumyyntitutkimuksen yhteydessä komissiossa yhteistyössä toiminut etuyhteydetön tuoja oli esittänyt komissiossa huomautuksia ja todennut, etteivät ASME/ANSI- ja EN/DIN-standardi ole vaihdettavissa keskenään. Kantajan mukaan kyseinen tuoja vaikuttaa esittäneen väitteidensä tueksi jäljennöksiä eräälle valituksen tehneelle unionin toimijalle toimittamiensa putkien liitososien tilausvahvistuksista. Kantaja esittää nämä huomautukset unionin yleisessä tuomioistuimessa.

60 Kolmanneksi kantaja kyseenalaistaa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 55 perustelukappaleen, jonka mukaan kyseiset kaksi standardia kilpailevat keskenään. Kantajan mukaan komission esittämät tarkistetut todisteet kumoavat tämän väitteen. Kantaja toteaa kyseisessä johdanto-osan perustelukappaleessa esitetystä väitteestä, jonka mukaan ”on totta, että joidenkin hankkeiden tarjouseritelmissä edellytetään EN/DIN- tai ASME/ANSI-standardien käyttöä”, ettei hankkeissa tehtäisi mitään eroa, jos standardit olisivat vaihdettavissa keskenään. Kantaja kyseenalaistaa niin ikään riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 54 perustelukappaleen korostaen, että siinä mainitut unionin tuottajan lausumat eivät koskeneet kyseisten kahden standardin keskinäistä vaihdettavuutta ja että kyseinen tuottaja on lopettanut yhteistyön 27.1.2017 alkaen, mikä merkitsee sitä, ettei sen esittämiä tietoja ole tarkastettu. Kantaja korostaa kuitenkin, että keskinäistä vaihdettavuutta vastaan puhuneen unionin tuottajan tiedot oli tarkastettu paikan päällä tehdyillä tarkastuksilla.

61 Neljänneksi kantaja väittää riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 57 perustelukappaleesta, jonka mukaan ”yhteistyössä toimineelle tuojalle esitetyistä erityisistä pyynnöistä huolimatta komissio ei saanut mitään näyttöä, joka olisi osoittanut, että samankaltainen tuote ja tarkasteltavana oleva tuote eivät kilpailisi keskenään”, että ainoa yhteistyössä toiminut tuoja oli esittänyt todisteita ja kirjallisia huomautuksia osoittaakseen, ettei kilpailua ollut. Kantajan mukaan riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 39 perustelukappaleesta ilmenee, että tuoja on toiminut yhteistyössä ja esittänyt lisätodisteita keskinäisestä vaihdettavuudesta.

62 Viidenneksi kantaja esittää, että todisteet kumoavat kaikki seuraavat riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 59 perustelukappaleen toteamukset: ”täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet, mukaan luettuna yksi etuyhteydetön tuoja, vahvistivat edellä esitetyt tutkimuksen havainnot” ja ”nämä osapuolet toistivat, että ASME/ANSI- ja EN/DIN-standardit [olivat] suurelta osin keskenään vaihdettavissa”, ja lisäksi ”yksi asianomainen osapuoli totesi, että unionin putkitoimittajat [toimittivat] kaksoissertifioituja tuotteita ja kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajat [saattoivat] hankkia kaksoissertifioinnin”, ja ”kyseinen osapuoli totesi myös, että suurin osa kauppiaiden varastoissa olevista tarkasteltavana olevista ja samankaltaisista tuotteista [oli] kaksoissertifioituja”. Kantajan mukaan ainoa etuyhteydetön tuoja, joka on esittänyt huomautuksia komissiossa, on vahvistanut, etteivät tuotteet ole vaihdettavissa keskenään.

63 Kuudenneksi kantaja väittää riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 40 perustelukappaleesta, että ”luotettavat lähteet ja asiantuntijat” ovat kiistäneet kyseisten kahden standardin mukaisen kaksoissertifioinnin olemassaolon. Kaksoissertifiointia ei tapahdu etenkään siitä syystä, että ASME/ANSI-standardin mukaisesti valmistetuille putkien liitososille tehdään väistämättä lämpökäsittely ruosteenkestävyyden aikaansaamiseksi, ja tämän vuoksi niitä suositaan laajalti tehtaissa ja muissa paikoissa, joissa putket ja niiden liitososat altistuvat olosuhteiden vaihtelulle; EN/DIN-standardissa ei puolestaan velvoiteta tähän lämpökäsittelyyn.

64 Seitsemänneksi kantaja väittää, että keskinäisen vaihdettavuuden ja molempien standardien mukaisen kaksoissertifioinnin puuttumisen osoittaa lisäksi se, että vaikka ulkomitat saattavat olla samankaltaiset tai täsmälleen samat, ASME/ANSI-standardin mukaisten putkien liitososien seinämät ovat paksummat, joten kyseisen standardin mukaisia liitososia suositaan Euroopassa useilla teollisuudenaloilla, joilla niiltä edellytetään suurempaa paineenkestoa.

65 Tässä yhteydessä on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon määrittäminen edellyttää monitahoisten taloudellisten tilanteiden arviointia, minkä osalta toimielimillä on laaja harkintavalta, ja tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että arvioinnin perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä eikä harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. tuomio 19.12.2013, Transnational Company Kazchrome ja ENRC Marketing v. neuvosto, C-10/12 P, ei julkaistu, EU:C:2013:865, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

66 On muistettava, että todistustaakka ilmeisestä arviointivirheestä, jonka komissio on väitetysti tehnyt todetessaan molempien standardien mukaisesti valmistettujen putkien liitososien olevan samanlaisia ja kilpailevan keskenään, on kantajalla (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 9.9.2010, Carpent Languages v. komissio, T-582/08, ei julkaistu, EU:T:2010:379, 57 kohta ja tuomio 17.1.2017, Cofely Solelec ym. v. parlamentti, T-419/15, ei julkaistu, EU:T:2017:8, 96 kohta).

67 Käsiteltävässä asiassa on siis selvitettävä, onko kantaja esittänyt todisteita, jotka osoittavat kantajan väittämän ilmeisen virheen.

68 Ensinnäkin on todettava, ettei kantaja ole tukenut mitenkään väitettään, jonka mukaan unionin tuottajat valmistivat putkien liitososia lähes yksinomaan EN/DIN-standardin mukaisesti ja kiinalaiset valmistajat lähes yksinomaan ASME/ANSI-standardin mukaisesti. Joka tapauksessa on tuotava esille, ettei kantaja sulje ilmausta ”lähes yksinomaan” käyttämällä pois sitä mahdollisuutta, että kiinalaiset tuottajat ja unionin tuotannonala valmistavat putkien liitososia jossain määrin molempien standardien mukaisesti.

69 Toiseksi on todettava, että tukeakseen väitettään, jonka mukaan näiden kahden standardin mukaisesti valmistettujen putkien liitososat eivät ole vaihdettavissa keskenään, kantaja on esittänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa huomautukset, jotka kaksi eurooppalaista tuojaa esitti komissiossa. Nämä huomautukset sisältyvät kahden unioniin sijoittautuneen tuottajan komissiolle osoittamiin sähköpostiviesteihin. Näissä sähköpostiviesteissä tuottajat selittävät kummankin standardin mukaisesti valmistettujen putkien liitososien väliset erot ja väittävät, etteivät EN/DIN-standardin ja ASME/ANSI-standardin mukaisesti valmistetut putkien liitososat ole keskenään vaihdettavissa eivätkä ne kilpaile keskenään. Kantaja ei ole esittänyt muita todisteita mainittuihin sähköpostiviesteihin sisältyvien väitteiden tueksi.

70 On todettava, etteivät kyseiset sähköpostiviestit osoita, että unionin tuottajat valmistavat lähes yksinomaan EN/DIN-standardin mukaisia ja kiinalaiset tuottajat lähes yksinomaan ASME/ANSI-standardin mukaisia tuotteita. Ne eivät osoita myöskään sitä, etteivät näiden kahden standardin mukaisesti valmistetut liitososat kilpaile keskenään tai ettei kyseisten standardien mukaista kaksoissertifiointia ole olemassa. Pelkkien väitteiden, joita ei ole tuettu todistein, ei nimittäin voida katsoa osoittavan komission tehneen kantajan väittämän ilmeisen virheen.

71 Ensimmäinen väite on joka tapauksessa hylättävä perusteettomana.

72 Kolmannessa väitteessään kantaja kiistää yhtäältä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 54 perustelukappaleen, jonka mukaan ”tutkimuksessa ja sen unionin tuottajan kuulemisessa, jolla oli myös ulkoiseen jalostusmenettelyyn liittyvä järjestely, kävi ilmi, että EN/DIN- ja ASME/ANSI-standardien mukaisesti hyväksyttyjen tuotteiden fyysiset, tekniset ja kemialliset

ominaisuudet vastaavat toisiaan”. Se katsoo, että kyseisessä johdanto-osan perustelukappaleessa mainitut unionin tuottajan lausumat eivät koskeneet kyseisten kahden standardin keskinäistä vaihdettavuutta ja että kyseinen tuottaja oli lopettanut yhteistyön 27.1.2017 alkaen, mikä merkitsee sitä, ettei sen esittämiä tietoja tarkastettu. Kantaja korostaa kuitenkin, että keskinäistä vaihdettavuutta vastaan puhuneen unionin tuottajan tiedot oli tarkastettu paikan päällä tehdyillä tarkastuksilla.

73 Toisaalta kantaja kiistää riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 57 perustelukappaleen, jonka mukaan ”yhteistyössä toimineelle tuojalle esitetyistä erityisistä pyynnöistä huolimatta komissio ei saanut mitään näyttöä, joka olisi osoittanut, että samankaltainen tuote ja tarkasteltavana oleva tuote eivät kilpailisi keskenään”. Kantajan mukaan ainoa yhteistyössä toiminut tuoja esitti todisteita ja kirjallisia huomautuksia osoittaakseen, ettei kilpailua ollut. Kantaja tuo esille, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 39 perustelukappaleesta, jonka mukaan 25.11.2016 tapahtuneen tarkistettujen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ”saatiin huomautuksia kahdelta kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, CCCMC:ltä, valituksen tekijältä ja kolmelta unionin [tuojalta]”, ilmenee tuojan toimineen yhteistyössä ja esittäneen lisätodisteita keskinäisestä vaihdettavuudesta.

74 Tässä yhteydessä on todettava, ettei kantajan esittämä arvostelu tue sitä, ettei komissio ole ollut puolueeton näyttöä arvioidessaan. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 54 perustelukappaleessa mainittu unionin tuottajan kuuleminen koski nimittäin keskinäistä vaihdettavuutta. Lisäksi on korostettava, ettei komissio ole väittänyt, ettei se ole saanut huomautuksia ja todisteita, joilla pyritään osoittamaan, etteivät tuotteet ole keskenään vaihdettavissa, vaan komissio on todennut ainoastaan, etteivät sen tältä osin saamat huomautukset ja todisteet osoittaneet kahden standardin välisen samankaltaisuuden väitettyä puuttumista.

75 Kolmas väite on siis hylättävä perusteettomana.

76 Neljännen väitteensä yhteydessä kantaja esittää, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 57 perustelukappaleeseen sisältyvä väite, jonka mukaan tuoja ei ole toimittanut negatiivista näyttöä, asettaa osapuolille kohtuuttoman todistustaakan.

77 Tässä yhteydessä on korostettava, kuten komissio tuo esille, ettei riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 57 perustelukappaleessa tarkoiteta CCCMC:tä eikä kantajaa, vaan tutkimuksessa ”yhteistyössä [toiminutta eurooppalaista tuojaa]”. Unionin yleinen tuomioistuin ei siis voi päätellä, että komission tekemä viittaus kolmannen toimintaan näytön hankkimisen yhteydessä asettaisi kantajalle jonkinlaisen todistustaakan.

78 Neljäs väite on siis hylättävä perusteettomana.

d) Viides väite, joka koskee EN/DIN- ja ASME/ANSI-standardien keskinäisen vaihdettavuuden määrittämiseen liittyvien perustelujen riittämättömyyttä

79 Kantaja mainitsee keskinäisen vaihdettavuuden määrittämiseen liittyvien komission perustelujen väitetyn riittämättömyyden ensimmäisen kanneperusteensa otsikossa.

80 Tässä yhteydessä on riittävää todeta, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 52–60 perustelukappaleessa sekä 73 ja 74 perustelukappaleessa tuodaan esille syyt, joiden vuoksi komissio on katsonut, että ASME/ANSI- ja EN/DIN-standardin mukaisesti valmistetut putkien liitososat vastasivat toisiaan, niin että kantaja on voinut riitauttaa komission esittämät kyseiset perustelut yksityiskohtaisesti.

81 Ensimmäinen kanneperuste on siis hylättävä osittain perusteettomana ja jätettävä osittain tutkimatta.

2. Viides kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä sovellettaessa muille kuin markkinatalousmaille tarkoitettua kohtelua

82 Aluksi on todettava, kuten edellä 2 kohdassa muistutetaan, että käsiteltävässä asiassa on viitattava aineellisten oikeussääntöjen osalta asetukseen N:o 1225/2009. Kantajan on tämän vuoksi katsottava vetoavan erityisesti asetuksen N:o 1225/2009 johdanto-osan kolmanteen perustelukappaleeseen sekä 2 artiklan 1–7 kohtaan; nämä säännökset ovat sisällöltään samanlaiset kuin asetuksen 2016/1036 johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa sekä 2 artiklan 1–7 kohdassa riidanalaisen asetuksen antamishetkellä.

83 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 99 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa: ”[asetuksen N:o 1225/2009] 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti normaaliarvo niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetä markkinatalouskohtelua, on määritettävä markkinataloutta toteuttavassa kolmannessa maassa – – sovellettujen hintojen tai laskennallisen arvon perusteella” ja ”yksikään yhteistyössä toimineista vientiä harjoittavista tuottajista ei pyytänyt markkinatalouskohtelua”. Näissä olosuhteissa komissio laski Kiinasta peräisin olevien putkien liitososien normaaliarvon asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan (joka on korvattu asetuksen 2016/1036 2 artiklan 7 kohdan a alakohdalla) mukaisesti.

84 Kantaja väittää viidennessä kanneperusteessaan, että komissio on tehnyt ilmeisen virheen käyttäessään asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdassa säädettyä normaaliarvon laskentamenetelmää. Kantajan mukaan Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 3) liitteessä 1 A olevan tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen (GATT) VI artiklan soveltamista koskevan sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä polkumyyntisopimus) 2 artiklassa annetaan unionille ja muille Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenille mahdollisuus poiketa normaaliarvon tavanomaisesta laskentamenetelmästä. Kantaja esittää kuitenkin, että Kiinan kansantasavallan liittymisestä WTO:hon tehdyn pöytäkirjan (jäljempänä Kiinan liittymistä WTO:hon koskeva pöytäkirja) I osan 15 kohdan d alakohdan mukaan kyseinen poikkeus on päättynyt viisitoista vuotta sen jälkeen, kun Kiina liittyi WTO:hon, eli 11.12.2016. Kantajan mukaan komission olisi siis pitänyt laskea normaaliarvo asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 1–6 kohdassa (jotka on korvattu asetuksen 2016/1036 2 artiklan 1–6 kohdalla) säädetyn menetelmän perusteella.

85 Tarkasteltavan kanneperusteen yhteydessä esitetyt kantajan perustelut voidaan jakaa neljään väitteeseen.

86 Ensimmäisessä väitteessä kantaja esittää, että Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohtaan voidaan vedota unionin yleisessä tuomioistuimessa riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuden riitauttamiseksi.

87 Toisessa väitteessä kantaja väittää, että komission olisi pitänyt tulkita asetusta N:o 1225/2009 WTO:n oikeuden mukaisesti.

88 Kolmannessa väitteessä kantaja vastaa komission vastinekirjelmässä esittämään väitteeseen, jonka mukaan polkumyyntitutkimukseen sovellettava laki on tutkimuksen alkaessa voimassa oleva laki, ettei polkumyyntisopimuksen 18 artiklan 3 kohtaa voida soveltaa käsiteltävässä asiassa. Kantajan mukaan kyseinen sopimus on tullut voimaan Kiinan osalta Kiinan liittyessä WTO:hon ja Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohdassa määrätään pelkästään polkumyyntisopimusta koskevasta osittaisesta määräaikaisesta poikkeuksesta. Kantaja lisää, että muihin kuin markkinatalousmaihin sovellettavan kohtelun soveltaminen 11.12.2016 jälkeen aiheuttaisi eriarvoisuutta niiden WTO:n jäsenten välillä, jotka käyttävät taannehtivaa polkumyynnin laskentamenetelmää, kuten Yhdysvallat, ja niiden jäsenten välillä, jotka käyttävät ennakoivaa polkumyynnin laskentamenetelmää, kuten unioni. Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohdan d alakohdassa määrätyn poikkeuksen voimassaolon päättymistä olisi siis sovellettava kaikkiin asioihin, joissa normaaliarvo ja polkumyynti lasketaan lopullisesti myöhemmin kuin

11.12.2016. Muussa tapauksessa rikotaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan kolmannessa virkkeessä vahvistettua periaatetta, jonka mukaan on niin, että jos rikoksen teon jälkeen laissa säädetään lievemmästä rangaistuksesta, sitä on sovellettava.

89 Neljännessä väitteessä kantaja esittää, että WTO:n valituselin on todennut 15.7.2011 antamassaan mietinnössä, joka koskee riita-asiaa ”European Communities – Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China” (WT/DS 397/AB/R, 289 kohta), että poikkeuksen, jonka nojalla WTO:n jäsenet voivat laskea kiinalaisten tuotteiden normaaliarvon Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohdan d alakohdan mukaan, voimassaolo on päättynyt viisitoista vuotta sen jälkeen, kun Kiina liittyi WTO:hon, eli 11.12.2016. Kantaja huomauttaa komission myöntäneen useaan otteeseen, että Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohdan d alakohdassa säädetyn poikkeuksen voimassaolo päättyi 11.12.2016, mikä käy ilmi muutamista lehtiartikkeleista. Lisäksi kantaja korostaa komission yksiköiden ilmaisseen useaan otteeseen, että unionin oikeutta oli muutettava niin, että se vastaa unionin velvoitteita WTO:ta kohtaan. Kantajan mukaan myös komission valmisteluasiakirjoissa mainitaan poikkeuksen voimassaolon päättyminen joulukuussa 2016. Kantaja korostaa vastauskirjelmässä, ettei komissio ole kiistänyt näitä väitteitä, joiden mukaan komissio on hyväksynyt kyseisen voimassaolon päättymisen.

a) Mahdollisuus vedota unionin yleisessä tuomioistuimessa Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohtaan riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuden valvomiseksi

90 Alkuun on vastattava kantajan ensimmäisen väitteensä yhteydessä esittämiin perusteluihin, joiden mukaan Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohtaan voidaan vedota unionin yleisessä tuomioistuimessa riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuden riitauttamiseksi siltä osin kuin siinä on sovellettu asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädettyä menetelmää.

91 Tässä yhteydessä kantaja väittää ensinnäkin, että vaikka lähtökohtaisesti vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan WTO:n sopimukset ja niihin liitetyt polkumyyntisopimuksen kaltaiset sopimukset eivät kuulu niihin normeihin, joihin nähden unionin yleinen tuomioistuin valvoo riidanalaisen asetuksen kaltaisten unionin toimielinten toimenpiteiden lainmukaisuutta (tuomio 23.11.1999, Portugali v. neuvosto, C-149/96, EU:C:1999:574, 47 kohta), unionin yleinen tuomioistuin voi suorittaa tämän valvonnan, jos unionin tarkoituksena on panna täytäntöön WTO:n yhteydessä hyväksymänsä erityinen velvoite.

92 Kantaja väittää, että asetuksen 2016/1036 johdanto-osan kolmannesta perustelukappaleesta ilmenee, että kyseisen asetuksen 2 artiklan 1–6 kohdalla unionin lainsäätäjä on halunnut panna täytäntöön polkumyyntisopimuksen mukaiset velvoitteensa.

93 Toiseksi kantaja esittää, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan WTO:n sopimukset ja laajentavasti polkumyyntisopimus sitovat unionia (tuomio 12.12.1972, International Fruit Company ym., 21/72–24/72, EU:C:1972:115, 16–18 kohta).

94 Kolmanneksi kantaja tuo esille, että Kiinan liittymistä WTO:hon koskeva pöytäkirja on oikeudellinen ja että sen voidaan katsoa kuuluvan polkumyyntisopimuksen soveltamisalaan. Kantaja huomauttaa, että WTO:n valituselin on vahvistanut pöytäkirjan oikeudellisen luonteen 7.8.2014 antamassaan mietinnössä, joka koskee riita-asiaa ”China – Measures Related to the Exportation of Rare Earth, Tungsten and Molybdenum” (WT/DS 431/AB/R).

95 Neljänneksi kantaja tuo esille, että odoteltaessa, että unionin toimielimet hyväksyvät komission ehdottamat muutokset, joilla pyritään sovittamaan asetus N:o 1225/2009 WTO:n yhteydessä hyväksyttyihin velvoitteisiin, komissio oli oikeudellisesti velvollinen soveltamaan kantajaan asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 1–6 kohtaa. Kantaja katsoo, että komissiolla on unionin toimielimenä velvollisuus käyttää toimivaltaansa kansainvälistä oikeutta noudattaen, ja mainitsee vastaavasti 24.11.1992 annetun tuomion Poulsen ja Diva Navigation (C-286/90, EU:C:1992:453, 9 kohta).

Tulkitessaan ja soveltaessaan polkumyynnistä annettua perusasetusta komission on noudatettava kansainväliseen tapaoikeuteen perustuvia sääntöjä ja erityisesti sitä perusperiaatetta, jonka mukaan kansainväliset sopimukset sitovat sen osapuolia (pacta sunt servanda -periaate) ja joka on vahvistettu 23.5.1969 tehdyn valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen (jäljempänä Wienin yleissopimus) 26 artiklassa (tuomio 16.6.1998, Racke, C-162/96, EU:C:1998:293, 49 kohta). Kantaja korostaa, että myöskään Wienin yleissopimuksen 27 artiklan mukaan sopimuksen osapuoli ei voi vedota sisäisen oikeutensa oikeussääntöihin sopimuksen noudattamatta jättämisen perusteena.

96 Vastauksena neuvoston väliintulokirjelmään kantaja täsmentää ensinnäkin, että neuvoston esille ottamassa 16.7.2015 annetussa tuomiossa komissio v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494) oli kyseessä armenialaisen viejän tapaus. Kantajan mukaan Armenian liittymistä WTO:hon koskevassa pöytäkirjassa ei määrätä menettelysäännöistä tai edellytyksistä, jotka rajoittaisivat ajallisesti tai muulla tavoin unionin kykyä soveltaa polkumyyntisopimuksesta poikkeavia polkumyynnin vastaisia sääntöjä armenialaisiin viejiin asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdassa säädetyn unionin yksipuolisen erityisjärjestelmän perusteella. Kantaja katsoo, ettei kyseisen asian kantaja voinut vedota liittymistä koskevaan pöytäkirjaan, jossa määrätään muille kuin markkinatalousmaille tarkoitetun kohtelun soveltamista koskevista rajoituksista. Toiseksi kantaja tuo esille, että neuvoston niin ikään mainitsema tuomio C & J Clark International ja Puma (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74) on annettu 4.2.2016 eli ennen Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohdan d alakohtaan sisältyvän poikkeuksen voimassaolon päättymistä. Ennakkoratkaisua pyytäneiden tuomioistuinten kyseisissä menettelyissä esille ottamat kansainvälistä oikeutta koskevat kysymykset eivät siis voi kyseenalaistaa niitä vaikutuksia, joita aiheutuu unionin ilmaisemasta aikomuksesta noudattaa Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan mukaisia velvoitteitaan.

97 Ensinnäkin on täsmennettävä, kuten myös WTO:n valituselin toteaa 7.8.2014 annetussa mietinnössään, joka koskee riita-asiaa ”China – Measures Related to the Exportation of Rare Earth, Tungsten and Molybdenum” (WT/DS 431/AB/R), että Kiinan liittymistä WTO:hon koskeva pöytäkirja kuuluu WTO:n yhteydessä tehtyjen sopimusten kokonaisuuteen (jäljempänä WTO-sopimukset), eivätkä asianosaiset ole tätä kiistäneet.

98 Toiseksi on kuitenkin muistettava, että oikeuskäytännöstä ilmenee, että kansainvälisen sopimuksen, jonka sopimuspuoli unioni on, määräyksiin voidaan vedota unionin johdetun oikeuden toimen kumoamista koskevan kanteen tai tällaisen toimen lainvastaisuutta koskevan väitteen tueksi ainoastaan, jos yhtäältä kyseisen sopimuksen luonne ja rakenne eivät ole sen esteenä ja jos toisaalta kyseiset määräykset ovat sisällöltään ehdottomia ja riittävän täsmällisiä (ks. tuomio 13.1.2015, neuvosto ym. v. Vereniging Milieudefensie ja Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 16.7.2015, komissio v. Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 37 kohta). Tällaisiin määräyksiin voidaan vedota unionin tuomioistuimissa unionin toimen lainmukaisuuden arviointiperusteena ainoastaan, jos kyseiset kaksi edellytystä täyttyvät samanaikaisesti.

99 WTO-sopimusten osalta on muistutettava, kuten kantaja korostaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan WTO-sopimukset eivät luonteensa ja rakenteensa vuoksi periaatteessa kuulu niihin normeihin, joihin nähden unionin toimielinten toimien lainmukaisuutta voidaan valvoa (tuomio 23.11.1999, Portugali v. neuvosto, C-149/96, EU:C:1999:574, 47 kohta; tuomio 1.3.2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, 39 kohta ja tuomio 18.12.2014, LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, 44 kohta).

100 Unionin tuomioistuin on kuitenkin hyväksynyt kahdessa tilanteessa poikkeuksellisesti sen, että unionin tuomioistuimet valvovat tarpeen vaatiessa unionin toimien ja niiden soveltamistoimien lainmukaisuutta WTO-sopimusten kannalta (ks. tuomio 4.2.2016, C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 87 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kyseessä on kantajan esille ottama tilanne, jossa unionin tarkoituksena on ollut panna täytäntöön erityinen velvoite, johon se on

sitoutunut kyseisillä sopimuksilla (tuomio 7.5.1991, Nakajima v. neuvosto, C-69/89, EU:C:1991:186), tai tilanne, jossa kyseessä olevassa unionin toimessa viitataan nimenomaisesti mainittujen sopimusten tiettyihin määräyksiin (tuomio 22.6.1989, Fediol v. komissio, 70/87, EU:C:1989:254).

101 Edellä 100 kohdassa mainitun jälkimmäisen, 22.6.1989 annetulla tuomiolla Fediol v. komissio (70/87, EU:C:1989:254, 19 kohta) vahvistetun poikkeuksen osalta on muistettava, ettei yhdessäkään asetuksen N:o 1225/2009 artiklassa viitata mihinkään tiettyyn polkumyyntisopimusten määräykseen (ks. vastaavasti tuomio 4.2.2016, C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 89 kohta; tuomio koskee asetusta N:o 1225/2009, mutta asetus 2016/1036 ei poikkea siitä siten, että toisenlainen ratkaisu olisi perusteltu).

102 Edellä 100 kohdassa mainitun ensimmäisen, 7.5.1991 annetulla tuomiolla Nakajima v. neuvosto (C-69/89, EU:C:1991:186, 31 kohta) vahvistetun poikkeuksen osalta on täsmennettävä, että unionin tuomioistuimen mukaan vaikka on totta, että asetuksen N:o 1225/2009 johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa todetaan, että WTO:n polkumyyntisopimuksen määräykset olisi saatettava mahdollisimman hyvin osaksi unionin oikeutta, kyseinen ilmaisu on ymmärrettävä siten, että vaikka unionin lainsäätäjän aikomus oli ottaa kyseisen sopimuksen säännöt huomioon asetuksen N:o 1225/2009 antamisen yhteydessä, se ei kuitenkaan ilmaissut tahtoa saattaa kaikkia sen määräyksiä osaksi mainittua asetusta (ks. vastaavasti tuomio 4.2.2016, C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 90 kohta).

103 Erityisesti asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan osalta on tuotava kolmanneksi esille unionin tuomioistuimen todenneen, että se ilmentää unionin lainsäätäjän tahtoa ottaa käyttöön unionin oikeusjärjestyksessä noudatettava omanlainen lähestymistapa ottamalla käyttöön erityinen normaaliarvon laskentaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen järjestelmä muista kuin markkinatalousmaista peräisin olevaa tuontia varten (ks. vastaavasti tuomio 4.2.2016, C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 91 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tästä seuraa, ettei kyseistä asetuksen N:o 1225/2009 säännöstä voida pitää toimenpiteenä, jolla on tarkoitus panna unionin oikeusjärjestyksessä täytäntöön WTO-sopimuksissa hyväksytty erityinen velvoite (tuomio 16.7.2015, komissio v. Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 50 kohta).

104 Kantaja ei ole myöskään osoittanut 7.5.1991 annetussa tuomiossa Nakajima v. neuvosto (C-69/89, EU:C:1991:186, 31 kohta) vahvistetun oikeuskäytännön soveltamisedellytysten täyttyvän, joten kantaja ei voi vedota myöskään pacta sunt servanda -periaatteeseen, joka on vahvistettu Wienin yleissopimuksen 26 artiklassa, kun otetaan huomioon, ettei kansainvälisellä sopimuksella, jonka vilpittömässä mielessä tapahtuneen täytäntöönpanon kantaja riitauttaa, ole välitöntä oikeusvaikutusta (tuomio 3.2.2005, Chiquita Brands ym. v. komissio, T-19/01, EU:T:2005:31, 247 ja 248 kohta; ks. myös tuomio 14.12.2005, Laboratoire du Bain v. neuvosto ja komissio, T-151/00, ei julkaistu, EU:T:2005:450, 102 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

105 Kaiken edellä esitetyn perusteella unionin yleinen tuomioistuin ei voi valvoa käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen lainmukaisuutta Kiinan liittymistä WTO:hon koskevaan pöytäkirjaan nähden.

106 Tätä päätelmää ei voida kumota kantajan muilla väitteillä

107 Kantajan väite, jonka mukaan 16.7.2015 annetussa tuomiossa komissio v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494) oli kyseessä Armeniaan sijoittautunut tuottaja, jonka tilanne oli toinen kuin kantajalla, sillä Armenian liittymispöytäkirjassa ei ole Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohtaa vastaavaa määräystä, ei voi kumota edellä 105 kohdassa tehtyä päätelmää. Kuten edellä 103 kohdassa muistutetaan, unionin tuomioistuin on todennut, ettei asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohtaa voida pitää toimenpiteenä, jolla on tarkoitus panna unionin oikeusjärjestyksessä täytäntöön WTO:n yhteydessä hyväksytty erityinen velvoite. Tätä toteamusta voidaan soveltaa Kiinan liittymistä WTO:hon koskevaan pöytäkirjaan. Vastaavasti kantajan esille ottama seikka, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei voi tukeutua 4.2.2016 annettuun

tuomioon C & J Clark International ja Puma (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74), sillä kyseinen tuomio on annettu ennen Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohdan d alakohdassa määrätyn määräajan päättymistä, ei ole merkityksellinen. Vaikka unionin WTO-sopimusten yhteydessä hyväksymien velvoitteiden oletettaisiin muuttuneen kyseisen tuomion antamisen jälkeen, tällä seikalla ei nimittäin voi olla vaikutusta siihen aikomukseen, jonka unionin lainsäätäjä on ilmaissut antaessaan asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan.

108 Kantajan väite, jonka mukaan unioni on sitoutunut muodollisesti noudattamaan Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan määräyksiä, koska unionin on pitänyt hyväksyä kyseinen pöytäkirja nimenomaisesti päätöksellä, ei voi myöskään kyseenalaistaa edellä 105 kohdassa esitettyä päätelmää. Kuten komissio esittää, on nimittäin riittävää todeta, ettei komission osallistumista Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan hyväksymiseen voida tulkita unionin lainsäätäjän tahdoksi panna täytäntöön WTO:n sääntöjen yhteydessä hyväksytty tietty velvoite. Tällainen tulkinta tekisi 7.5.1991 annetulla tuomiolla Nakajima v. neuvosto (C-69/89, EU:C:1991:186, 31 kohta) vahvistetun poikkeuksen sisällöltään tyhjäksi.

b) Asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan WTO:n oikeuden mukainen tulkinta

109 Kantaja väittää asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan WTO:n oikeuden mukaisesta tulkinnasta ensinnäkin, että unionin oikeutta on tulkittava niin pitkälti kuin mahdollista kansainvälisen oikeuden valossa erityisesti silloin, kun sen oikeussäännöillä pyritään panemaan täytäntöön unionin tekemä kansainvälinen sopimus. Kantaja esittääkin, että komission olisi pitänyt tulkita asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan ilmausta ”millä tahansa hyväksyttävällä perusteella” siten, että siinä annetaan komissiolle harkintavalta laskea normaaliarvo markkinatalousmaihin sovellettavan menetelmän ja näin ollen WTO:n oikeuden mukaisesti. Kantajan mukaan asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa asetetaan muiden kuin markkinatalousmaiden kohdalla käytettävät normaaliarvon laskentamenetelmät hierarkkiseen järjestykseen, ja kantaja esittää, että aluksi normaaliarvo on määritettävä kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella ja sitten tällaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös unioniin, vietäessä käytetyn hinnan perusteella. Kantaja katsoo kuitenkin, että jos komissio arvioi pohdintansa päätteeksi, etteivät nämä menetelmät ole mahdollisia, komissio voi asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla erittäin laajaa harkintavaltaansa käyttäen määrittää normaaliarvon millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella. Kantajan mukaan tätä kaavaa noudattaen komissio olisi voinut katsoa, että ottaen huomioon unionin kansainväliset oikeudelliset sitoumukset ja erityisesti unionin velvoitteet WTO:hon nähden normaaliarvoa oli mahdotonta määrittää vertailumaamenetelmällä ja normaaliarvo oli laskettava kantajan kustannusten ja kansallisten hintojen perusteella. Kantaja väittää tässä yhteydessä, että normaaliarvon laskeminen tuotantokustannusten tai kantajan kansallisten hintojen perusteella olisi käytännössä mahdollista.

110 Tässä yhteydessä on korostettava ensinnäkin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on tietenkin selvää, että unionin oikeuden säännöksiä ja määräyksiä on tulkittava niin pitkälti kuin mahdollista kansainvälisen oikeuden mukaisesti erityisesti silloin, kun unionin oikeussääntöjen tarkoituksena on nimenomaan panna täytäntöön unionin tekemä kansainvälinen sopimus (tuomio 14.7.1998, Bettati, C-341/95, EU:C:1998:353, 20 kohta ja tuomio 9.1.2003, Petrotub ja Republica v. neuvosto, C-76/00 P, EU:C:2003:4, 57 kohta).

111 On kuitenkin täsmennettävä, kuten edellä 103 kohdassa korostetaan, että asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa ei voida pitää säännöksenä, jolla pyritään panemaan täytäntöön WTO-sopimusten yhteydessä hyväksyttyjä erityisiä velvoitteita. Kyseisessä säännöksessä vahvistetaan nimittäin normaaliarvon laskentasäännöt, joille ei löydy vastaavuutta WTO-sopimuksista, joissa ei määrätä muiden kuin markkinatalousmaiden kohdalla noudatettavista normaaliarvon laskentasäännöistä.

112 Toiseksi on korostettava, että toimielimillä on harkintavaltaa, joka liittyy normaaliarvon määrittämiseen muille kuin markkinatalousmaille (tuomio 27.10.2011, Dongguan Nanzha Leco Stationery v. neuvosto, C-511/09 P, EU:C:2011:696, 33 kohta). Oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädetty menetelmä, joka muodostuu kyseisen tuotteen normaaliarvon määrittämisestä ”millä tahansa hyväksyttävällä perusteella”, on toissijainen ja sitä sovelletaan, kun vertailumaihin sijoittautuneet yritykset eivät ole valmiita tekemään yhteistyötä (tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 56 kohta).

113 Edellä esitetystä seuraa yhtäältä, ettei komissio ollut velvollinen tulkitsemaan asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohtaa unionin WTO:n yhteydessä hyväksymien velvoitteiden mukaisesti ja että toisaalta kantajan ehdottama tulkinta tekisi tyhjäksi sen harkintavallan sisällön, jonka lainsäätäjä on halunnut antaa komissiolle käyttämällä asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa ilmaisua ”millä tahansa hyväksyttävällä perusteella”.

114 Edellä esitetyn perusteella on todettava, ettei komissio ollut velvollinen tulkitsemaan asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohtaa Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohdan valossa.

115 Edellä 105 ja 114 kohdassa esitettyjen päätelmien perusteella komissio ei ole tehnyt ilmeistä virhettä soveltaessaan asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdassa säädettyä menetelmää laskiessaan normaaliarvon käsiteltävässä asiassa.

116 Muut kantajan väitteet, jotka koskevat Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohdan ajallista soveltamista sekä kyseisen pöytäkirjan I osan 15 kohdassa määrätyn poikkeuksen WTO:n oikeuden mukaisen voimassaolon päättymisen seurauksia, eivät voi kumota edellä 114 kohdassa esitettyä päätelmää.

117 WTO:n oikeus ei nimittäin ole riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuden valvonnan parametri eikä normi, jonka valossa komissio olisi velvollinen tulkitsemaan asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohtaa, joten kantajan tähän liittyvät väitteet on hylättävä tehottomina.

3. Toinen kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä ja normaaliarvon oikaisemiseen liittyvien perustelujen riittämättömyyttä

118 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 111 perustelukappaleesta ilmenee, että ”koska Taiwanissa ei ollut samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyyntiä, normaaliarvo muodostettiin [asetuksen N:o 1225/2009] 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti lisäämällä asianomaisten tuotelajien keskimääräisiin valmistuskustannuksiin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä saatu voitto Taiwanin markkinoilla tutkimusajanjakson aikana”.

119 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 117 perustelukappaleesta ilmenee seuraavaa:

”Kun otetaan huomioon, että otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien unioniin viemistä tuotelajeista vain muutamat olivat täysin samanlaisia kuin Taiwanissa valmistetut tuotelajit, komissio muodosti laskennallisen normaaliarvon muille tuotelajeille käyttäen perustana Taiwanissa valmistettujen, niitä eniten muistuttavien tuotelajien valmistuskustannuksia, jotta voitiin tehdä kattava ja tasapuolinen vertailu valmistuskustannusten perusteella oikaistuna seuraavien mukaan:

a) erot käytetyssä raaka-aineessa – tarkastettujen unionin tuotannonalan kustannustietojen perusteella, joiden mukaan saumattomista putkista tuotetut liitososat ovat 2,12–2,97 kertaa kalliimpia tuottaa kuin hitsatuista putkista

b) erot teräslajissa – tarkastettujen unionin tuotannonalan tietojen perusteella, joiden mukaan teräslajin kustannusten oikaisu tehdään niiden edullisimpien teräslajien kustannuksiin, joita käytetään hitsatuista putkista tuotettuihin liitososiin; oikaisu on 1,49–3,60-kertainen käytetyn teräslajin mukaan

c) erot muodoissa – kiinalaisten viejien myynnissä havaittujen hintaerojen perusteella, joiden mukaan kulmakappaleita pidetään eniten perusmuotona ja muut muodot (T-, kavennus-, kärki- ja erityiskappaleet) ovat 1,08–1,74 kertaa kalliimpia."

120 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 118 perustelukappaleesta ilmenee seuraavaa:

"CCCMC ehdotti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa vaihtoehtoista oikaisua a ja b kohtaan ja esitti tähän liittyviä tietoja Kiinan markkinoilta. Ensinnäkään näitä tietoja ei ole tarkastettu ja toiseksi ne ovat peräisin muusta kuin markkinatalousmaasta. Sen vuoksi niiden käyttäminen olisi vastoin normaaliarvon laskemisessa käytettyä vertailumaamenetelmää. Näin ollen CCCMC:n väite hylättiin."

121 Kantaja väittää toisessa kanneperusteessaan komission tehneen normaaliarvon oikaisemiseen liittyvän ilmeisen arviointivirheen. Se väittää myös, että normaaliarvon oikaisemiseen liittyvät perustelut ovat riittämättömät. Näitä kahta väitettä tarkastellaan jäljempänä peräkkäin.

a) Kantajan tiettyjen väitteiden tutkittavaksi ottaminen

122 Kantajan väite, jonka mukaan se, että komissio on käyttänyt kiinalaisia tietoja putkien liitososien tuotantokustannusten oikaisemiseen muotoerojen mukaisesti (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 117 perustelukappaleen c alakohta), saattaa kyseenalaiseksi sen, että (mainitun asetuksen johdanto-osan 118 perustelukappaleessa) kiistetään ne CCCMC:n esittämät tiedot Kiinan markkinoilta, joilla pyrittiin kumoamaan riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 117 perustelukappaleen a ja b alakohdassa suoritetut tuotantokustannusten oikaisut, on jätettävä komission mukaan tutkimatta. Nämä väitteet on jätettävä komission mukaan tutkimatta työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan nojalla. Komissio täsmentää, ettei kantaja ole selittänyt, minkä osan riidanalaisesta asetuksesta kyseiset väitteet saattavat kyseenalaiseksi, joten komissio ei voinut puolustautua.

123 Komissio on kuitenkin myöntänyt vastatessaan unionin yleisen tuomioistuimen istunnon aikana esittämään kysymykseen, että edellä 122 kohdassa mainitulla väitteellään kantaja esittää lähinnä, että komission olisi pitänyt käyttää Kiinan markkinoilta peräisin olevia tietoja, joten komissio jättää kyseisen väitteen tutkittavaksi ottamisen unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

124 Tässä yhteydessä on todettava, että edellä 122 kohdassa mainitut kantajan väitteet voidaan itse asiassa ymmärtää komission esittämällä tavalla, joten ne on tutkittava.

b) Asiakysymys

1) Normaaliarvon oikaisemiseen liittyvä ilmeinen arviointivirhe

125 Kantaja ei hyväksy sitä, että komissio kieltäytyy riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 118 perustelukappaleessa ottamasta huomioon CCCMC:n esittämiä luetteloita kiinalaisten valmistajien soveltamista hitsattujen ja saumattomien putkien hinnoista tehdessään oikaisuja tiettyjen Taiwanissa valmistettujen tuotteiden valmistuskustannuksiin käytetyissä raaka-aineissa olevien erojen (johdanto-osan 117 perustelukappaleen a alakohta) ja teräslajeissa olevien erojen (johdanto-osan 117 perustelukappaleen b alakohta) ottamiseksi huomioon kiinalaisten tuottajien unioniin viemiin tuotteisiin verrattuna. Kantajan mukaan se seikka, että komissio on käyttänyt unionin tuotannonalan

valmistuskustannuksia koskevia tietoja oikaistessaan taiwanilaisten tuotteiden valmistuskustannuksia, on moninkertaistanut kantajaan sovelletun polkumyyntimarginaalin tason. Kantaja tuo vastauskirjelmässään esille, ettei CCCMC:n esittämien Kiinan markkinoilta saatujen tietojen pohjalta ollut tarkoitus määrittää hintaa, jota käytettäisiin määritettäessä normaaliarvo Taiwanille, vaan osoittaa komissiolle hitsattujen ja saumattomien putkien kustannuksissa olevat erot raaka-aineiden osalta sekä näyttää, että unionin tuottajien esittämä ero oli liian suuri. Kantaja väittää, että CCCMC:n esittämät tiedot koskivat putkien liitososissa käytettyjen raaka-aineiden eli kiinalaisille putkien liitososien valmistajille valmistusmateriaaleiksi toimitettujen putkien hintoja. Kantaja korostaa, että unionin tuottajat ja valtaosa kiinalaisista tuottajista eivät valmista itse putkien liitososien valmistamiseen tarvittavaa emoputkea, vaan niiden oli ostettava nämä raaka-aineet valmistusmateriaaleina. CCCMC:n esittämät tiedot olivat siis suoraan merkityksellisiä laskettaessa putkien liitososien valmistajien tuotantokustannuksia unionin ja Kiinan markkinoilla. Kantaja huomauttaa, että CCCMC:n esittämien tietojen perusteella saumattomien putkien kustannukset olivat 1,3-kertaiset hitsattujen putkien kustannuksiin nähden, kun taas komissio totesi lopulta, että saumattomien putkien kustannukset olivat 2,12–2,97-kertaiset hitsattujen putkien kustannuksiin nähden.

126 On muistettava, kuten edellä 112 kohdasta ilmenee, että unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, joka liittyy normaaliarvon määrittämiseen muille kuin markkinatalousmaille (tuomio 27.10.2011, Dongguan Nanzha Leco Stationery v. neuvosto, C-511/09 P, EU:C:2011:696, 33 kohta).

127 Lisäksi vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että todistustaakka ilmeisestä arviointivirheestä on kantajalla, jonka on esitettävä ratkaisevat todisteet väitteensä tueksi (ks. vastaavasti tuomio 22.10.1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, 17 kohta; ks. myös vastaavasti ja analogisesti tuomio 9.9.2010, Carpent Languages v. komissio, T-582/08, ei julkaistu, EU:T:2010:379, 57 kohta ja tuomio 17.1.2017, Cofely Solelec ym. v. parlamentti, T-419/15, ei julkaistu, EU:T:2017:8, 96 kohta).

128 Käsiteltävässä asiassa on siis selvitettävä, onko kantaja esittänyt todisteita, jotka osoittavat komission tehneen ilmeisen arviointivirheen normaaliarvon laskennassa.

129 Kantaja kiistää ensinnäkin väitteen, jonka komissio esittää riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 118 ja 123 perustelukappaleessa ja jonka mukaan CCCMC:n esittämiä tietoja ei ollut tarkastettu. Kantaja korostaa, että nämä tiedot, jotka muodostuivat taulukoista, joihin oli koottu kiinalaisten yritysten soveltamia erilaisten hitsattujen ja saumattomien putkien hintoja, oli otettu tuotantohintojen virallisista hintataulukoista, joiden aitous voitiin tarkastaa. Kantajan mukaan komissio oli päättänyt olla tarkastamatta tietoja, joten se ei voinut hylätä niitä vetoamalla siihen, ettei tietoja ollut tarkastettu. Kantaja lisää, että CCCMC oli toimittanut lopullisista päätelmistä esittämissään huomautuksissa todisteita, joihin sisältyi kantajan ja toisen yhteistyössä toimineen tuottajan laskuja, jotka oli tarkastettu.

130 Kantajan mukaan riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 118 perustelukappaleessa annetulla toisella CCCMC:n esittämien tietojen hylkäämisperusteella, jonka mukaan tiedot olivat peräisin muusta kuin markkinatalousmaasta, ei voida perustella järjestelmällistä hylkäämistä. Kantaja väittää, että WTO:n valituselin on todennut 15.7.2011 antamassaan mietinnössä, joka koskee riita-asiaa ”European Communities – Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China” (WT/DS 397/AB/R, 289 kohta), ettei komissio voinut hylätä normaaliarvon oikaisemiseksi esitettyjä kiinalaisia todisteita pelkästään sillä perusteella, ettei Kiina ollut markkinatalousmaa. Kantaja lisää, että vaikka WTO:n valituselimen 15.7.2011 antamassa mietinnössä, joka koskee riita-asiaa ”European Communities – Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China” (WT/DS 397/AB/R, 289 kohta), oli kyseessä asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 10 kohdassa (joka on korvattu asetuksen 2016/1036 2 artiklan 10 kohdalla) tarkoitettu tasapuolinen vertailu normaaliarvon ja vientihinnan välillä eikä normaaliarvon oikaisujen välillä, kyseiseen mietintöön sisältyviä päätelmiä voidaan soveltaa käsiteltävässä asiassa, sillä komissio jätti ottamatta CCCMC:n esittämät tiedot huomioon ainoastaan siitä syystä, että ne olivat peräisin muusta taloudesta kuin markkinataloudesta. Kantaja väittää lisäksi, että 1.6.2017 annetun tuomion Changmao Biochemical Engineering v. neuvosto

(T-442/12, EU:T:2017:372) taustalla olleessa asiassa komissio oli käyttänyt kiinalaisia hintoja laskiessaan normaaliarvon yhdelle kyseessä olleelle tuotteelle, jota ei valmistettu vertailumaassa, kuten käsiteltävässä asiassa.

131 Toiseksi kantaja moittii komissiota riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 124 perustelukappaleen osalta siitä, että komissio hylkäsi CCCMC:n esittämät tiedot sillä perusteella, että kyseiset tiedot koskivat hintoja eivätkä tuotantokustannuksia. Kantajan mukaan komissio ei selittänyt eroa valmistajan ostokustannuksen ja tavarantoimittajan myyntihinnan välillä.

132 Kolmanneksi kantaja väittää, että komissio on käyttänyt itse kiinalaisia tietoja muotoeroihin liittyvässä normaaliarvon oikaisemisessa niiden hintaerojen perusteella, joita on havaittu kiinalaisten viejien myynnissä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 117 perustelukappaleen c alakohdassa. Kantaja väittää, että jos myyntihintoja muussa kuin markkinatalousmaassa koskevat tiedot ovat luotettavia oikaistaessa erimuotoisten putkien liitososien normaaliarvo, niiden pitäisi olla riittävän luotettavia myös laskettaessa raaka-aineisiin ja teräslajeihin liittyviä eroja, joista on kyse riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 117 perustelukappaleen a ja b alakohdassa.

133 Neljänneksi kantaja moittii komissiota siitä, että komissio on katsonut tarkistettujen lopullisten päätelmien 124 kohdassa, etteivät kiinalaiset tuottajat olleet esittäneet mitään tuotantokustannuksiin liittyviä tietoja. Kantajan mukaan 22 päivän määräaika, joka asetettiin lopullisia päätelmiä koskevien huomautusten esittämiselle, ei ollut riittävä CCCMC:n esittämiä tietoja täydentävien lisätietojen esittämiseksi, koska kantaja oli saanut tietää ensimmäisen kerran vasta kyseisten päätelmien ilmoittamisen ajankohtana, että komissio oli hylännyt esitetyt tiedot.

134 Tässä yhteydessä on muistettava, kuten kantajan viidennen kanneperusteen tarkastelun yhteydessä todetaan, että komissio on soveltanut käsiteltävässä asiassa perustellusti muihin kuin markkinatalousmaihin sovellettavaa menetelmää. Kyseisessä menetelmässä, jonka suhteen komissiolla on laaja harkintavalta, komissio ei ole velvollinen ottamaan huomioon muiden kuin markkinatalousmaiden tietoja, vaan sen on käytettävä perustana ”kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, [käytettävää hintaa] tai [laskennallista arvoa] tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös unioniin, vietäessä [käytettyä hintaa] taikka, jos tämä ei ole mahdollista, [mitä tahansa hyväksyttävää perustetta], mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti unionissa maksettu tai maksettava hinta”.

135 Lisäksi on korostettava, että asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdassa annetaan komissiolle myös mahdollisuus käyttää unionin tuotannonalan tietoja, sillä kyseisen kohdan mukaan komissio voi käyttää perusteena ”samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti unionissa [maksettua hintaa]”.

136 Lisäksi on todettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 118 perustelukappaleesta ilmenee, ettei CCCMC:n esittämiä tietoja hylätty pelkästään sillä perusteella, että ne olivat peräisin muusta kuin markkinatalousmaasta. Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 124 perustelukappaleessa tuodaan esille, hylkääminen perustui myös siihen, että CCCMC:n esittämät tiedot muodostuivat putkien myyntihinnoista, joiden ei voitu katsoa soveltuvan putkien liitososien tuotantokustannusten laskemiseen.

137 On vielä muistettava, ettei kantaja ole esittänyt asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaista vaatimusta, jolla se pyrkisi osoittamaan toimivansa markkinatalousolosuhteissa.

138 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella voidaan todeta, ettei komissio ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä hylätessään CCCMC:n esittämät tiedot Kiinan markkinoilta tehdessään riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 117 perustelukappaleen a ja b alakohdassa selvitetyt oikaisut tuotantokustannuksiin.

2) Normaaliarvon oikaisemiseen liittyvien perustelujen riittämättömyys

139 Kantaja väittää, ettei riidanalaisia tuotantokustannusten oikaisuja ollut perusteltu.

140 Tässä yhteydessä on muistettava, että kun asetus, jossa otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, on osa järjestelmällistä toimenpidekokonaisuutta, ei voida vaatia, että sen perusteluissa olisi eriteltävä ne – toisinaan hyvin lukuisat ja monitahoiset – tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joita se koskee, tai että toimielinten olisi otettava kantaa kaikkiin asianomaisten osapuolten esittämiin väitteisiin. Sitä vastoin on riittävää, että toimen toteuttanut toimielin esittää ne tosiseikat ja oikeudelliset näkökohdat, jotka ovat riitautetun asetuksen systematiikka huomioon ottaen olennaisen tärkeitä. Toimielimet eivät kuitenkaan ole velvollisia erikseen perustelemaan sitä, että asianomaisten osapuolten esittämiä eri väitteitä ei ole otettu huomioon. Riittää, kun asetuksessa esitetään selvästi ne tärkeimmät seikat, joita toimielimet ovat käyttäneet analyysissaan, kunhan tästä selvityksestä voidaan saada selville ne syyt, joiden johdosta toimielimet ovat hylänneet asianomaisten osapuolten hallinnollisessa menettelyssä esittämät asiaankuuluvat väitteet. Lisäksi on todettava, että asetusta, jossa otetaan tutkimusmenettelyn päätteeksi käyttöön polkumyyntitulli, on perusteltava vain kaikkien sellaisten tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen osalta, jotka ovat merkityksellisiä asetuksessa tehtyjen arviointien kannalta. Tällaisen toimen perustelujen tarkoituksena ei ole selittää sitä, miten toimielinten kanta on hallinnollisen menettelyn kuluessa muodostunut, eikä niillä siten ole tarkoitus perustella eroja lopullisessa toimessa tehdyn ratkaisun ja sen väliaikaisen kannan välillä, joka ilmenee asiakirjoista, jotka asianomaisille osapuolille on menettelyn aikana lähetetty, jotta nämä voisivat esittää huomautuksensa. Tämä velvollisuus ei siten myöskään merkitse sitä, että toimielinten pitäisi selittää, miltä osin hallinnollisen menettelyn tietyssä vaiheessa esitetty kanta mahdollisesti oli perusteeton (tuomio 13.9.2010, Whirlpool Europe v. neuvosto, T-314/06, EU:T:2010:390, 114–116 kohta).

141 Käsiteltävässä asiassa on riittävää todeta, että riidanalaisen asetuksen 118–129 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio on esittänyt selkeästi ja yksiselitteisesti perusteet, joiden vuoksi CCCMC:n esittämät tiedot hylättiin.

142 On todettava, ettei komissio ole laiminlyönyt normaaliarvon oikaisemiseen liittyvää perusteluvelvollisuuttaan.

143 Edellä esitetyn perusteella toinen kanneperuste on hylättävä.

4. Kolmas kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä ja vallan väärinkäyttöä tarkastelujakson määrittämisessä

144 Aluksi on korostettava, että komissio käynnisti nyt käsiteltävästä asiasta erillisen polkumyyntitutkimuksen (jäljempänä aiempi tutkimus) 10.11.2012 sen jälkeen, kun Defence Committee of the Stainless Steel Butt-welding Fittings Industry of the European Union teki valituksen. Kyseinen tutkimus aloitettiin ilmoituksella Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen viimeisteltyjen tai viimeistelemättömien tyssähitsauksessa käytettävien putkenosien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL 2012, C 342, s. 2). Kyseinen tutkimus päätettiin valituksen peruuttamisen jälkeen Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen viimeisteltyjen tai viimeistelemättömien tyssähitsauksessa käytettävien putkenosien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä 20.8.2013 annetulla komission päätöksellä 2013/440/EU (EUVL 2013, L 223, s. 13).

145 On syytä muistuttaa, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 43 perustelukappaleen mukaan käsiteltävässä asiassa kyseessä oleva tutkimus ”käsitti 1 päivän lokakuuta 2014 ja 30 päivän syyskuuta 2015 välisen ajanjakson”. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 44 perustelukappaleen mukaan ”vahingon määrittämisen kannalta merkittävien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2012 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan”.

146 Kantaja väittää kolmannessa kanneperusteessaan, että komission olisi pitänyt arvioida vahingon määrittämisen kannalta merkittävät kehityssuuntaukset vuodesta 2010 lähtien eikä vuodesta 2012 lähtien.

147 Kantaja myöntää ensinnäkin, että komissiolla on tapana tarkastella polkumyyntitutkimuksissa neljän vuoden ajanjaksoa. Kantaja korostaa kuitenkin, että käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan tutkimuksen aikana CCCMC oli yrittänyt vakuuttaa komissiolle, että tämän tulisi harkita tarkasteltavan ajanjakson pidentämistä siten, että se kattaisi aiemman tutkimuksen ajanjakson. Kantaja tuo tässä yhteydessä esille, että polkumyynnin vastaiseen menettelyyn liittyvä komission laaja harkintavalta sisältää myös mahdollisuuden poiketa tavanomaisesta käytännöstä, kun poikkeaminen on meneillään olevan tutkimuksen olosuhteissa perusteltua. Kantajan mukaan komissio olisi voinut poiketa tavanomaisesta käytännöstään kyseessä olevan tutkimuksen olosuhteiden perusteella, koska komissio oli jo tehnyt merkittävän osan aiemmasta tutkimuksesta, jossa olivat kyseessä suurelta osin sama valittaja, sama tuote, samat vientiä harjoittavat tuottajat ja samat maahantuojat, ja koska komissiolla oli käytettävissään eittämättä jo kaikki Eurostatin aiemman tutkimuksen aikana keräämät ja analysoimat tiedot. Kantaja väittää, että vaikka aiempi tutkimus oli päätetty päätöksellä 2013/440 valituksen peruuttamisen jälkeen, komissio oli päättänyt kyseisen tutkimuksen tosiasiassa siitä syystä, ettei unionin tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta ollut riittävästi todisteita. Kantaja toteaa, että tarkastelujakson pidentämistä koskevan CCCMC:n pyynnön hylätessään komissio ”käytti väärin laajaa harkintavaltaansa”, ja kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan tarkastelujaksoon liittyvät komission päätelmät ja sitä kautta komission lopullisen arvion vahingosta lainvastaisiksi ja riittämättömästi perustelluiksi.

148 Toiseksi kantaja väittää, että CCCMC on esittänyt kyseisen tutkimuksen yhteydessä tietoja, jotka sisältävät (Eurostatin ajan tasalle saattamiin tietoihin perustuvia) todisteita hinnoittelusta ja käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan tutkimuksen kohteena olleiden maiden kaupan määristä alkaen vuodesta 2010. Kyseiset tiedot osoittavat, että tuontihintojen ja -määrien kehitys on ollut yleisesti vakaata vuodesta 2010 alkavalla ajanjaksolla. Kantajan mukaan nämä tiedot on esitetty sen osoittamiseksi, etteivät tuontihinnat ja -määrät ole laskeneet tuntuvasti aiemman tutkimuksen käsittämään jaksoon verrattuna. Kantaja myöntää kuitenkin, että jos kaupan kehittymistä tarkastellaan vasta vuodesta 2012 lähtien, tuontihinnat vaikuttavat itse asiassa laskeneen. Jos arvioidaan sen sijaan pidempää ajanjaksoa, kantajan mukaan tuontihinnat ovat pysyneet ilmeisen vakaina koko kyseisen ajanjakson ajan, ja tätä vakaana pysymistä on pidettävä ratkaisevana seikkana arvioitaessa tosiasiallista vahinkoa ja syy-yhteyttä.

a) Kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

149 Komissio väittää, että kantajan kolmas kanneperuste on jätettävä tutkimatta työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan perusteella. Kantaja ei ole esittänyt johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi kannekirjelmän tekstissä olennaisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joihin kanne perustuu, niin että vastaaja pystyy puolustautumaan ja unionin yleinen tuomioistuin pystyy ratkaisemaan kanteen tarvittaessa tukeutumatta muihin tietoihin. Komissio muistuttaa, että kanteessa on nimenomaisesti selitettävä, mitä kanteen perustana oleva oikeudellinen peruste sisältää, eikä pelkkä ylimalkainen viittaaminen tähän perusteeseen täytä työjärjestyksessä asetettuja vaatimuksia (tuomio 11.9.2014, Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper v. neuvosto, T-443/11, EU:T:2014:774, 66 kohta). Komissio muistuttaa, että kun kanneperuste tai sen osa ei ole ymmärrettävä, on kanne jätettävä tutkimatta (tuomio 11.9.2014, Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper v. neuvosto, T-443/11, EU:T:2014:774, 135 kohta). Komission

mukaan kantaja ei ole selittänyt, mistä kolmannen kanneperusteen otsikossa mainitut ilmeinen arviointivirhe tai vallan väärinkäyttö muodostuvat. Komissio korostaa, ettei kantaja esitä mitään todistetta kolmannen kanneperusteen yhteydessä esittämiensä väitteiden tueksi, lukuun ottamatta liitteeseen viitaten esitettyä väitettään, jonka mukaan tuontihinnat ovat pysyneet vuodesta 2010 lähtien ilmeisen vakaina.

150 Komissio väittää vaihtoehtoisesti, että kannekirjelmän 80 kohdassa oleva kantajan väite, joka koskee vientihintojen vakautta vuodesta 2010 lähtien, on jätettävä tutkimatta työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan perusteella. Komissio korostaa, että kantaja pyrkii tukemaan väitettään, jonka mukaan tuontihinnat ovat pysyneet erittäin vakaina vuodesta 2010 lähtien, viittaamalla yleisesti yhteen liitteeseen eli 28-sivuiseen asiakirjaan täsmentämättä kuitenkaan mitenkään, mistä kohdasta sen väitteen tueksi esitetyt perustelut löytyvät. Komissio muistuttaa tässä yhteydessä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen asiana ei ole etsiä ja tunnistaa liitteistä ja kirjelmistä kanneperusteita, joihin kanteen voitaisiin katsoa perustuvan (tuomio 28.6.2005, Dansk Rørindustri ym. v. komissio, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, EU:C:2005:408, 97 ja 100 kohta ja tuomio 11.9.2014, MasterCard ym. v. komissio, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 41 kohta). Edellytykset ovat samat, kun kanneperusteen tueksi esitetään väite unionin yleisessä tuomioistuimessa (tuomio 13.6.2013, Versalis v. komissio, C-511/11 P, EU:C:2013:386, 115 kohta). Komission mukaan yleisluonteisella viittauksella muihin asiakirjoihin, vaikka ne olisivat kannekirjelmän liitteenä, ei voida korjata sitä, että kannekirjelmässä ei ole mainittu niitä olennaisia oikeudellisia perusteita ja perusteluja, jotka siinä on mainittava (ks. vastaavasti tuomio 28.6.2005, Dansk Rørindustri ym. v. komissio, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, EU:C:2005:408, 94–100 kohta; tuomio 13.6.2013, Versalis v. komissio, C-511/11 P, EU:C:2013:386, 115 kohta ja tuomio 11.9.2014, MasterCard ym. v. komissio, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40 kohta).

151 Käsiteltävässä asiassa on todettava ensinnäkin, kuten edellä 147 ja 148 kohdasta ilmenee, että kantaja on esittänyt kannekirjelmässä kolmannen kanneperusteen taustalla olevat perustelut riittävän selvästi niin, ettei kanneperustetta ole jätettävä tutkimatta tästä syystä.

152 Toiseksi on todettava, että kantaja viittaa kannekirjelmän 80 kohdassa tosiasiassa yleisesti liitteeseen A.11, minkä kantaja vahvistaa lisäksi vastauskirjelmässä. Se seikka, että kantaja esittää vastauskirjelmässä mainitusta liitteestä sellaisia yksittäisiä tietoja, jotka kantajan mukaan tukevat hänen väitteitään, ei voi korjata sitä, ettei kannetta nostettaessa ole täytetty työjärjestyksen 76 artiklan vaatimuksia (ks. määräys 9.1.2015, Hilfsfonds v. komissio, T-482/12, ei julkaistu, EU:T:2015:19, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kantajan yleinen viittaus liitteeseen A.11 on siis jätettävä tutkimatta (ks. vastaavasti tuomio 22.6.2017, Biogena Naturprodukte v. EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, 12 kohta ja tuomio 9.3.2018, NORMOSANG, T-103/17, ei julkaistu, EU:T:2018:126, 25 kohta).

b) Asiakysymys

153 Ensinnäkin kantajan väite, jonka mukaan todellinen syy, jonka vuoksi komissio päätti aiemman tutkimuksen, olivat riittämättömät todisteet unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolosta, vaikka mainittu tutkimus oli päätetty komission päätöksellä 2013/440 valituksen peruuttamisen jälkeen, on todettava tehottomaksi. On nimittäin korostettava, kuten komissio tuo esille, että unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei ole tutkia käsiteltävän asian yhteydessä aiempaa tutkimusta koskevia väitteitä, sillä mainitun tutkimuksen yhteydessä tehtyyn vahingon määrittämiseen liittyvät kysymykset eivät liity käsiteltävässä asiassa kyseessä olevaan tutkimukseen eikä riidanalaista asetusta voida kumota niiden perusteella.

154 Kantajan väittämästä ilmeisestä arviointivirheestä on muistutettava toiseksi, että kantajan on esitettävä ratkaisevat todisteet väitteensä tueksi (ks. vastaavasti tuomio 22.10.1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, 17 kohta; ks. myös vastaavasti ja analogisesti tuomio 9.9.2010, Carpent Languages v. komissio, T-582/08, ei julkaistu, EU:T:2010:379, 57 kohta ja tuomio 17.1.2017, Cofely Solelec ym. v. parlamentti, T-419/15, ei julkaistu, EU:T:2017:8, 96 kohta).

155 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että tutkimus pitää suorittaa mahdollisimman tuoreiden tietojen perusteella, jotta voidaan määrittää polkumyyntitulleja, joilla unionin tuotannonalaa kyetään suojaamaan polkumyynniltä (tuomio 3.10.2000, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 92 kohta; tuomio 28.1.2016, CM Eurologistik ja GLS, C-283/14 ja C-284/14, EU:C:2016:57, 66 kohta ja tuomio 25.1.2017, Rusal Armenal v. neuvosto, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, 119 kohta).

156 Kantaja ei ole esittänyt käsiteltävässä asiassa mitään näyttöä, jonka perusteella komissio voisi poiketa tavanomaisesta käytännöstään käyttää neljän vuoden tarkastelujaksoa ja ottaa huomioon kauppaa koskevat tiedot vuodesta 2010 lähtien.

157 On siis todettava, ettei kantaja ole osoittanut komission tehneen ilmeistä arviointivirhettä.

158 Kolmanneksi kantajan esittämän vallan väärinkäyttöä koskevan väitteen osalta on palautettava mieleen, että toimenpidettä tehtäessä harkintavaltaa on käytetty väärin vain, jos objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että toimenpide on tehty yksinomaan tai ainakin olennaisilta osin muiden kuin esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi tai perussopimuksessa asian käsittelyjärjestykseksi erityisesti määrätyn menettelyn välttämiseksi (ks. tuomio 14.10.2009, Bank Melli Iran v. neuvosto, T-390/08, EU:T:2009:401, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

159 Kantaja ei ole esittänyt käsiteltävässä asiassa näyttöä, joka osoittaisi, että komissio olisi antanut riidanalaisen asetuksen muiden päämäärien saavuttamiseksi kuin polkumyynnin vastaisen toimenpiteen toteuttamiseksi unionin oikeudessa. Komission väitettyä vallan väärinkäyttöä koskeva väite on siis hylättävä.

160 Neljänneksi sen kantajan väitteen osalta, jonka mukaan tarkastelujaksoa koskevien komission päätelmien perusteluja on pidettävä riittämättöminä, on viitattava edellä 140 kohdassa mainittuun oikeuskäytäntöön.

161 Käsiteltävässä asiassa on riittävää todeta, että komissio on perustellut riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 46 perustelukappaleessa syyt, joiden vuoksi muutamien osapuolten polkumyyntitutkimuksen aikana esittämä vaatimus tarkastelujakson pidentämisestä oli hylättävä.

162 Kantajan väitteet, joiden mukaan päätelmien perusteluja on pidettävä riittämättöminä, on siis todettava perusteettomiksi.

163 Edellä esitetyn perusteella kolmas kanneperuste on hylättävä perusteettomana, eikä sen tehokkuuteen, jonka komissio on niin ikään riitauttanut, ole tarpeen ottaa kantaa.

5. Neljäs kanneperuste, joka koskee hyvän hallinnon ja avoimuuden periaatteiden noudattamatta jättämistä sekä puolustautumisoikeuksien loukkaamista

164 Kantaja väittää neljännessä kanneperusteessaan, ettei komissio ole noudattanut unionin oikeuden yleisiä periaatteita, kuten hyvän hallinnon periaatetta, avoimuusperiaatetta eikä puolustautumisoikeuksia. Kantajan mukaan komissio on loukannut sen puolustautumisoikeuksia ensinnäkin kieltäytymällä jakamasta unionin tuotannonalaa koskevia tietoja, jotka olivat saatavilla alustavien päätelmien ilmoittamisen aikaan; toiseksi vahvistamalla 22 päivän määräajan lopullisia

päätelmiä koskevien huomautusten esittämiselle ja kolmanneksi vahvistamalla kahden ja puolen arkipäivän määräajan 25.11.2016 ilmoitettuja tarkistettuja lopullisia päätelmiä, jotka sisälsivät ensimmäisen kerran esille tuotuja tärkeitä tietoja, koskevien huomautusten esittämiselle.

a) Kantajan väittämä hyvän hallinnon ja avoimuuden periaatteiden noudattamatta jättäminen

165 Kantajan väite, jonka mukaan komissio ei ole noudattanut unionin oikeuden yleisiä periaatteita, kuten hyvän hallinnon periaatetta ja avoimuusperiaatetta, on jätettävä komission mukaan tutkimatta siltä osin kuin kantaja ei ole esittänyt kannekirjelmässä, mistä kyseisten periaatteiden noudattamatta jättäminen muodostuu. Komissio korostaa, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan 1 kohdan mukaan kanteessa on mainittava riidan kohde ja kantajan kanneperusteet. Komissio korostaa unionin yleisen tuomioistuimen todenneen, että kanteen tutkittavaksi ottaminen edellyttää, että kantaja on esittänyt johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi kannekirjelmän tekstissä olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, niin että vastaaja voi puolustautua ja unionin yleinen tuomioistuin voi ratkaista kanteen tarvittaessa tukeutumatta muihin tietoihin. Kanteessa on näin ollen nimenomaisesti selitettävä, mitä kanteen perusteena oleva oikeudellinen peruste sisältää, eikä pelkkä ylimalkainen viittaaminen tähän perusteeseen täytä työjärjestyksessä asetettuja vaatimuksia. Komission mukaan on niin, että kun kanneperuste tai sen osa ei ole ymmärrettävä, on se jätettävä tutkimatta (ks. vastaavasti tuomio 11.9.2014, Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper v. neuvosto, T-443/11, EU:T:2014:774, 66 ja 135 kohta ja tuomio 24.9.2015, Italia ja Espanja v. komissio, T-124/13 ja T-191/13, EU:T:2015:690, 33 kohta).

166 Työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan mukaan kannekirjelmässä on mainittava yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Oikeuskäytännön mukaan tämän yhteenvedon on oltava riittävän selkeä ja täsmällinen, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja toimivaltainen tuomioistuin voi ratkaista kanteen (ks. vastaavasti tuomio 5.3.1991, Grifoni v. Euratom, C-330/88, EU:C:1991:95, 18 kohta).

167 Käsiteltävässä asiassa on huomautettava, kuten komissio tuo esille, ettei kantaja ole esittänyt eikä selittänyt, mistä muodostuu hyvän hallinnon ja avoimuuden periaatteiden noudattamatta jättäminen, johon kantaja vetoaa neljännen kanneperusteen otsikossa, joten kyseinen väite on jätettävä tutkimatta.

b) Kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaaminen

168 Kantajan väittämästä puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta on korostettava aluksi, kuten edellä 36 kohdassa todetaan, ettei kantaja voi vedota unionin yleisessä tuomioistuimessa CCCMC:n puolustautumisoikeuksiin.

169 Sitten on hylättävä väite, joka koskee liian lyhyen määräajan asettamista tarkistettuja lopullisia päätelmiä koskevien huomautusten esittämiselle, edellä 37–41 kohdassa esitetyin perustein.

170 Lisäksi väitteestä, joka koskee alustavien päätelmien ilmoittamisen aikaan käytettävissä olleiden unionin tuotannonalaa koskevien tietojen toimittamatta jättämistä, on huomautettava ensinnäkin, ettei kantaja ole osoittanut pyytäneensä itse kyseisten tietojen antamista alustavia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan eikä CCCMC:n huomautuksiin viittaamisella ole merkitystä edellä 169 muistutetuista syistä. Toiseksi kantaja ei ole osoittanut, että menettely olisi voinut johtaa toiseen lopputulokseen, jos kyseiset tiedot olisivat olleet kantajan tiedossa jo alustavien päätelmien ilmoittamisen aikaan, eikä vasta lopullisten päätelmien ilmoittamisen aikaan. Tarkasteltava väite on siis hylättävä edellä esitetyistä syistä.

171 Väitteestä, joka koskee liian lyhyen määräajan asettamista lopullisia päätelmiä koskevien huomautusten esittämiselle, on riittävää todeta, että komission myöntämä 22 päivän määräaika on paljon pidempi kuin asetuksen 2016/1036 20 artiklan 5 kohdassa tässä asiayhteydessä säädetty kymmenen päivän vähimmäismääräaika, eivätkä kantajan väittämät erityiset olosuhteet voi kyseenalaistaa menettelyn sääntöjenmukaisuutta tältä osin. Tarkasteltava väite on siis hylättävä.

172 Edellä esitetyn perusteella neljäs kanneperuste on siis hylättävä kokonaisuudessaan.

173 Edellä esitetystä seuraa, että kanne on hylättävä.

IV Oikeudenkäyntikulut

174 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

175 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

176 Komissio on vaatinut käsiteltävässä asiassa, että kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska kantaja on hävinnyt asian, on komission vaatimus hyväksyttävä ja kantaja velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Lisäksi neuvosto vastaa väliintulijana olevana toimielimenä omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Kanninen Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä syyskuuta 2019.

Allekirjoitukset

Sisällys

I Asian tausta 2

II Oikeudenkäyntimenettely sekä asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset 3

III Oikeudellinen arviointi 4

A Asiakysymys 4

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä, puolueettomuuden puuttumista näytön arvioinnissa, kantajaan kohdistuvaa liiallista todistustaakkaa, kantajan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamista ja ASME/ANSI- ja EN/DIN-standardien mukaisesti valmistettujen putkien liitososien keskinäisen vaihdettavuuden määrittämiseen liittyvien perustelujen riittämättömyyttä 4

a) Ensimmäisen kanneperusteen kohde 5

b) Toinen väite, joka koskee kantajan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamista molempien standardien keskinäisen vaihdettavuuden määrittämisen yhteydessä 6

c) Ensimmäinen, kolmas ja neljäs väite, jotka koskevat ilmeistä arviointivirhettä, puolueettomuuden puutetta näytön arvioinnissa ja kantajaan kohdistuvaa liiallista todistustaakkaa ASME/ANSI- ja EN/DIN-standardin mukaisesti valmistettujen putkien liitososien keskinäisen vaihdettavuuden määrittämisen yhteydessä 8

1) Vastauskirjelmän tiettyjen liitteiden tutkittavaksi ottaminen 8

2) Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 54 perustelukappaletta koskevien kantajan väitteiden tutkittavaksi ottaminen 8

3) Ensimmäisen, kolmannen ja neljännen väitteen asiasisältö 9

d) Viides väite, joka koskee EN/DIN- ja ASME/ANSI-standardien keskinäisen vaihdettavuuden määrittämiseen liittyvien perustelujen riittämättömyyttä 12

2. Viides kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä sovellettaessa muille kuin markkinatalousmaille tarkoitettua kohtelua 13

a) Mahdollisuus vedota unionin yleisessä tuomioistuimessa Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan I osan 15 kohtaan riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuden valvomiseksi 14

b) Asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan WTO:n oikeuden mukainen tulkinta 17

3. Toinen kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä ja normaaliarvon oikaisemiseen liittyvien perustelujen riittämättömyyttä 18

a) Kantajan tiettyjen väitteiden tutkittavaksi ottaminen 19

b) Asiakysymys 19

1) Normaaliarvon oikaisemiseen liittyvä ilmeinen arviointivirhe 19

2) Normaaliarvon oikaisemiseen liittyvien perustelujen riittämättömyys 22

4. Kolmas kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä ja vallan väärinkäyttöä tarkastelujakson määrittämisessä 22

a) Kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen 23

b) Asiakysymys 24

5. Neljäs kanneperuste, joka koskee hyvän hallinnon ja avoimuuden periaatteiden noudattamatta jättämistä sekä puolustautumisoikeuksien loukkaamista 25

a) Kantajan väittämä hyvän hallinnon ja avoimuuden periaatteiden noudattamatta jättäminen 26

b) Kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaaminen 26

IV Oikeudenkäyntikulut 27